

Ikt. sz.: KVB-42/66-3/2023.

KVB-17/2023. sz. ülés
(KVB-31/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési Bizottságának**
2023. november 28-án, kedden, 8 óra 36 perckor
az Országház Széll Kálmán termében (főemelet 64.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása</i>	5
<i>Varga Mihály felvezetője</i>	5
<i>Kérdések, észrevételek, hozzászólások; válaszok</i>	7
<i>A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával összefüggő törvények módosításáról szóló T/6077. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	40
<i>Egyebek</i>	41
<i>Az ülés berekesztése</i>	41

Napirendi javaslat

1. Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/6077. szám)
(Kormány – belügyminiszter)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
Nemzetiségi napirendi pont!
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Vajda Zoltán (MSZP) a bizottság elnöke
Szabó Zsolt (Fidesz), a bizottság alelnöke

F. Kovács Sándor (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Kara Ákos (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Törő Gábor (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Ander Balázs (Jobbik), a bizottság alelnöke
 Barcza Attila (Fidesz)
 Herczeg Zsolt (Fidesz)
 Dr. Szeberényi Gyula Tamás (Fidesz)
 Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
 Dr. Hargitai János (KDNP)
 Tóth Endre (Momentum)
 Jámbor András Imre (Párbeszéd)
 Bakos Bernadett (LMP)
 Ritter Imre (nemzetiségi képviselő)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Tilki Attilát (Fidesz) Herczeg Zsolt (Fidesz)
 Dr. Tilki Attilát (Fidesz) Herczeg Zsolt (Fidesz) távozása után dr. Szűcs Lajos (Fidesz)
 Herczeg Zsoltot (Fidesz) dr. Hargitai János (KDNP)
 Ander Balázst (Jobbik) Vajda Zoltán (MSZP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Bósi Ferenc bizottsági munkatárs
 Dr. Kocsis-Birinyi Georgina bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Varga Mihály pénzügyminiszter
 Dr. Dukai Miklós államtitkár (Belügyminisztérium)

Megjelent

Banai Péter Benő államtitkár (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 8 óra 36 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

VAJDA ZOLTÁN (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Kezdjük akkor a munkánkat. Jó napot kívánok mindenkinek! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Szeretettel köszöntök mindenkit, a vendégeinket, a bizottság tagjait, a sajtó munkatársait, a hátsó sorokban ülő propagandistákat is és mindenkit, aki a munkánk iránt érdeklődik itt a Költségvetési Bizottság mai ülésén. Az ülést ezennel megnyitom.

Először arról szeretném tájékoztatni önöket, hogy házelnök úr a mai napra vonatkozóan előzetesen hozzájárulását adta a plenáris ülés időtartama alatt tartandó bizottsági ülésünkhöz. Tehát a mai ülésünk teljesen rendben van, mert házelnök úr szeretetteljes egyetértésével tartjuk.

Bejelentem, hogy dr. Tilki Attilát Herczeg Zsolt képviselő úr helyettesíti a mai bizottsági ülésen. Úgyhogy könnyű a dolgom: meg kell állapítanom, hogy a jelen lévő képviselőkkel és a helyettesítéssel együtt bizottságunk határozatképes.

Döntünk, azt kérem szépen, a napirendünkről. Ezt megkapták a kollégák e-mailen. Kérdezem a tisztelt bizottságot, ki ért egyet a napirendünkkel, erről szavazzunk most! *(Szavazás.)* Gyönyörű az eredmény, mert 15 igen szavazattal, egyhangúlag a bizottságunk elfogadta napirendünket.

Varga Mihály pénzügyminiszter meghallgatása

Úgyhogy az 1. napirendi pontunkat tudjuk tárgyalni, amely Varga Mihály pénzügyminiszter úr éves meghallgatása. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm egyrészt miniszter urat, másrészt pedig Banai Péter Benő államtitkár urat és a kedves kollégáikat is, akik itt ülnek velünk.

Ennek a napirendi pontnak a tárgyalását tudom most megnyitni. Először azt szeretném mondani, hogy az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján a minisztert a miniszter feladatköre szerint hatáskörrel rendelkező bizottság évente meghallgatja. Miniszter urat a bizottságunk jó régen, mert kinevezése előtt, '22. május 19-én hallgatta meg. Én azóta jó néhányszor időpontokat javasoltam miniszter úrnak, örülök, hogy végül is azért sikerült időpontot találnunk a naptári évnek a vége felé már.

Felkérném miniszter urat, hogy tartsa meg akkor a tájékoztatóját. Ezt követően pedig, ahogyan ez nem meglepetés, a bizottság tagjai majd feltehetik kérdéseiket, megtehetik észrevételeiket. Jelezném azt, hogy a kérdések számától meg a kérdésekre adott válaszoktól függően, akár több körben is, olyan módon, amelyre már van egy gyakorlatunk, hogy adott képviselői kérdésre miniszter úr, ahogyan előbb egyeztetünk informálisan, tud egyből válaszolni. Miniszter úr, tisztelettel, öné a szó. Parancsoljon!

Varga Mihály felvezetője

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottsági Tagok! Hölgyeim és Uraim! Mindenekelőtt köszönöm a meghívást a mai bizottsági ülésre. Én nem gondolom, hogy már év vége lenne, novembert írunk még, de lehet, hogy valakinek már ez az év végét jelenti. A költségvetést és a költségvetési teendőket látva még azért van mit tennünk. Hall rendesen, elnök úr?

ELNÖK: Ha egy picit közelebb veszi, akkor jobban hallom önt, miniszter úr. *(Varga Mihály közelebb húzza mikrofonját.)*

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Nem szeretném, ha egy mondatomat is elveszítené, elnök úr. *(Derültség.)*

ELNÖK: Oh, ez olyan kedves!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Tisztelt Bizottsági Tagok! A Költségvetési Bizottság ülésén vagyunk, és képviselői életem egyik legszebb korszaka volt, amikor én is lehettem a Költségvetési Bizottság elnöke, tehát tudom, hogy az ilyen meghallgatások alapvetően egy rövid miniszteri felvezető után arról szólnak, hogy a bizottság tagjai milyen kérdéseket akarnak feltenni és azokra milyen válaszok születnek. Igyekszem rövidre összefoglalni a bevezetőmet, tekintettel arra is, hogy a mai nap még a Gazdasági Bizottság és a Népjóléti Bizottság is meg fog hallgatni. Tehát igyekszem önöknek célzottan a költségvetés helyzetéről egy rövid képet adni.

Azzal hadd kezdjem talán, hogy a 2023. évi költségvetést a 2022 tavaszi ülésszakon fogadtuk el, az azt megalapozó makrogazdasági pálya eredetileg - erre már egyre kevesebben emlékeznek - egy 4,1 százalékos növekedéssel és egy 5,2 százalékos inflációval számolt. Jól tudjuk, hogy az azóta eltelt időszakban az energiaárak, a nyersanyagárak, az élelmiszerárak ugrásszerű megnövekedése az idei várható infláció mértékét jelentősen módosította, ez lényegesen magasabb lett, ellentétben a gazdasági növekedésre vonatkozó kilátásainkkal, amelyek pedig lényegesen alacsonyabbak lettek. Ezeket felismerve a kormány már 2022 telén átdolgozta az idei év költségvetését, az Országgyűlés ezt változatlan formában tudta aztán elfogadni.

Az eddig napvilágra került gazdasági adatok egyértelműen a tervezettnél alacsonyabb növekedést és magasabb inflációt jeleznek, ami nyilván negatív hatással van az adóbevételekre, és a tervezettnél magasabb nyugdíj- és kamatkidadásokkal járnak.

Az államadósság finanszírozása jelenleg egy magas kamatszinten történik. Csak utalnék arra, hogy ez 2019-ben még a GDP 1,9 százaléka volt, ebben az évben várhatóan a GDP 4 százaléka körül fog alakulni. Tehát azt kell érzékelniük, hogy nyilván azok a kamatemelési periódusok, amelyek az elmúlt hónapokban történtek, jelentősen megnövelték az államadósság kamatkidadásait.

Nem hagyható az sem figyelmen kívül, hogy az Európai Bizottságnak hazánkat megillető támogatások tekintetében vannak olyan lépései, amelyek visszatartották ezeket a támogatásokat. Jócskán bővítené a magyar költségvetés mozgásterét, ha az Európai Bizottság végre utalná a Magyarországnak jogosan járó támogatásokat.

Ezek a kedvezőtlen folyamatok késztették arra a kormányt ősszel, hogy módosítsa a hiány várható alakulását és a hiánycélt. Ezért történt az, hogy 3,9-ről 5,2-re korrigáltuk ezt a számot. Most nyilván ilyenkor ez egy hosszú vita lehetne, hogy mi a célszerű, megszorító lépéseket hozni, az egyébként is recesszióban lévő gazdaságot további ilyen intézkedésekkel sújtani. A kormány úgy döntött, hogy ezeket nem teszi meg, hanem a hiánycélt 5,2 százalékra módosítja.

Az új hiánycél a nehéz körülmények ellenére is, azt kell mondanom, 1 százalékpontos javulást jelent az előző évhez képest. Ugye, emlékeznek rá, hogy a tavalyi évben terveztünk egy 4,9 százalékos hiányt, ez teljesült is, ősszel azonban, 2022 őszén biztonsági okokból a kormány egy jelentős mértékű gáztartalékot képzett, gázt vásárolt, ez 1,2 százalékkal, 1,3-mal növelte az államháztartás hiányát. Tehát a 6,2 százalékos hiány helyett idén 5,2-t tervezünk. Ez beilleszkedik abba a folyamatba és a háború okozta helyzet után azért csökkentjük mind az államadósságot, mind pedig az államháztartási hiányt.

Az államadósságnál egyszerűbb a helyzet, ott most úgy számolunk, hogy az év végére várhatóan olyan 70 százalék körül lesz az államadósság mértéke, a GDP 70

százaléka, ami azt jelenti, hogy az előző év végéhez képest egy közel 4 százalékpontos javulás történik, ami mindenképpen egy kedvező folyamat, és segíti az egyensúlyi helyzet megtartását.

A hiány és az adósság csökkentése érdekében 2022-ben is már a kormány számos olyan lépést tett meg, ami az idén is hat: ugye, a bevételi oldalon extraprofitadók bevezetése, míg a kiadási oldalon pedig azoknak a beruházásoknak a halasztása, amelyeknek a megkezdésére még nem került sor. Ez jelentős mértékben segítette az államháztartási hiány konszolidálódását. Ugyanakkor, ahogyan utaltam is rá, ebben a helyzetben sem tett a kormány megszorító intézkedéseket, megmaradtak a családtámogatásokra fordított emelt források, jövőre a CSOK új formában, kibővített és kiegészített módon fog elindulni, a gyermeket vállaló családok pedig magasabb összeghez tudnak ezen keresztül is jutni.

Kiemelt, hogy a közel teljes foglalkoztatás megmaradjon. Ugye, egy nagyon fontos dolog, hogy még a recesszió negyedéveiben is a foglalkoztatás nem esett vissza, ugye, több mint 4,7 millió honfitársunk dolgozik. Ez mindenképpen nagyon kedvező fejlemény, ez azt mutatja, hogy igazából valóban nem válságról beszélhetünk, mert válság akkor van, ha az emberek tömegesen veszítik el a munkahelyeiket, technikai értelemben vett recesszióról beszélhetünk, ami negyedéven keresztül tartott.

Továbbra is nagy könnyebbséget jelent a családoknak, a vállalatoknak, az önkormányzatoknak, valamint a közfeladatot ellátó intézményeknek a rezsitámogatás rendszere. A kormány ezt is fenntartotta. 2022-ben és 2023-ban is ez egy nagyon komoly támogatás, az idei évben akár majd elérheti a 2000 milliárd forintot is. Ez egy nagyon komoly és hathatós segítség annak érdekében, hogy a helyzet kezelhető legyen.

A költségvetés a terveknek megfelelően biztosítja a forrásokat az idei évi béremelésekre is.

A nyugdíjasok védelme érdekében továbbra is a kormány elkötelezett, hogy olyan lépéseket tegyen, amelyek az inflációkövető nyugdíjemelést biztosítják; valamint a 2022-ben visszaállított 13. havi nyugdíjat is biztosítjuk, tehát ennek a kifizetése is megtörtént.

Nem került sor visszalépésre az ország fizikai védelmével kapcsolatos intézkedésekben, ugye, a GDP 2 százalékát költjük a védelmi célú kiadásokra. Egy szomszédunkban zajló háború kellős közepén, azt gondolom, hogy ez felelőtlenség lett volna a kormány részéről, ezért ezeket a lépéseket is megtartottuk, és várhatóan 2 százalék körül alakul ez a mutató.

És végül, de nem utolsó sorban azzal zárnám, hogy a minimálbér és a garantált bérminimum összegére vonatkozóan született egy megállapodás a munkaadók és a munkavállalók között. A kormány ezt elfogadta, ennek a szükséges fedezetét pedig biztosítani fogja.

Tehát azt kell önöknek mondanom, hogy a következő évi költségvetésben - hogy egy nagyon kicsit előretekintsek, elnök úr - az ottani számításokat nem kell újrakalkulálnunk ezek miatt. Kétséggkívül, hogy a garantált bérminimum és a minimálbér összege egy picit a fölött emelkedett, mint amit mi vártunk, ugye, bruttó 10,3 százalékos növekedéssel számoltunk. A garantált bérminimumnál ez megvalósul, mert csak 10 százalék lett a növekedés, a 15 százalékos minimálbér-emelkedés pedig a közszférában azért szerencsére egyre kevesebbeket érint.

Úgyhogy, tisztelt elnök úr, a költségvetési helyzetről röviden, dióhéjban ennyit szeretnék bevezetesként elmondani. Köszönöm.

Kérdések, észrevételek, hozzászólások; válaszok

ELNÖK: Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm szépen. Bevezetőnek kiváló volt, biztos, hogy vannak kollégáim, akiknek vannak kérdései. Majd nekem is lesznek.

Úgyhogy most megnyitnám a kört arra, a bizottság tagjait kérdezném, hogy kinek vannak kérdései, ki szeretne jelentkezni. *(Jelzésre:)* Én máris alelnök urat, Ander Balázs nevét látom, úgyhogy öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! A tegnapi nap folyamán akkurátusan áttanulmányoztam azt a háttéranyagot, amit a bizottság részéről megkaptunk, úgyhogy lesznek ezzel kapcsolatosan kérdések, illetve észrevételek. *(Bakos Bernadett megérkezik az ülésre.)*

Miniszter úr, mindig az ön szavaira fogok hivatkozni, pontosan igyekszem majd idézni ezeket, és arra akkor valahogyan reflektálni. Az első. 2010-ben mondja ön: a magyar GDP 132 milliárd dollár volt. Az idei év végére már 216 milliárd lesz. Ez, ugye, 60 százalékos GDP-bővülés. Nem tartozom egyébként azok közé, akik azt mondják, hogy ez egy marginális mutató, igen, elismerjük ennek a fontosságát. Lehetne egyébként máshogyan is mérni, mondjuk, az ország fejlettségét, jólétet és a többi. Önök ezzel a GDP-adattal, ami kétségkívül egy impozáns növekedés, büszkélkedni szoktak, én viszont megkérdezném ellenzéki oldalról mégiscsak, hogy a fogyasztásbővüléssel mi a helyzet, milyen számot lehetne iderakni, 2010-től idáig, mert ugyanis a magyar embereket, a magyar családokat leginkább ez érdekli. És akkor, amikor itt óriási polémiák folynak azzal kapcsolatosan, hogy most Románia megelőzte Magyarországot az egy főre eső GDP tekintetében vagy sem, mégiscsak az lenne a legfontosabb kérdés, hogy a magyar emberek, a magyar családok mennyit tudnak fogyasztani, mennyit élveznek ebből az általuk megtermelt GDP-ből egyébként. Tehát ha ezzel kapcsolatosan néhány számot hallhatnánk, hogy ott is volt-e ilyen dinamikus bővülés. Félek egyébként attól, hogy a kérdésem költői.

A második. Miniszter úr azt nyilatkozta: „Elindult a versenyképességi fordulat, a svájci IMD versenyképességi rangsorában a 2017-es 52. helyről 2022-re a 39. helyre léptünk előre.” Miniszter úr azt is mondta: „Szintén versenyképességi kérdés az adórendszer és a munkaerőpiac állapota, a humán erőforrás minősége, amin leginkább a hozzáférhető képzések, oktatási programok színvonalával javíthatunk. Felnőttképzésben négyszer annyian vesznek részt Ausztriában, mint Magyarországon. Van tehát min erősíteniünk.” Máshol pedig azt mondja a pedagógusbérek kapcsán: „Ha ehhez megérkeznek az uniós források.” Tanáremberként kénytelen vagyok erre a nemzetstratégiai területre visszatérni a miniszteri beszámoló kapcsán, ugyanis ez a humán erőforrás-javítás nem fog működni anélkül, hogy a pedagógustársadalom végre megkapja az őt megillető erkölcsi mellett az anyagi elismerést is. És kormánypárti oldalról folyamatosan brüsszeli pénzekre hivatkoznak, ezerszer elmondtam én magam is, igen, ezek járnak Magyarországnak, ez Magyarországot illeti, de tegyük már fel azt a kérdést, hogy ha mégsem érkeznek, akkor az lesz a megoldás, hogy ez a nemzetstratégiailag fontos ágazat évekre el lesz továbbra is hanyagolva, és nem lesz semmi abból a fordulatból, ami ahhoz szükségeltetik, amit egyébként miniszter úr is felvázolt, és ezt a víziót, hogy ez így történjen Magyarországon, teljesen természetes, hogy támogatni tudnánk. De még egyszer szeretném megkérdezni, és nagyon-nagyon sokszor kérdeztem Rétvári államtitkár urat is: egy trianoni katasztrófát követően Klebelsberg sem Párizsban kilincselte külföldi forrásokért, hogy rendbe tegye a hazai oktatásügyet, hanem nemzeti forrásokat teremtett hozzá. És akkor miniszter úrhoz ez lenne az egyik fő kérdésem: hogyan látja, ez a költségvetés, ez a költségvetés egyébként megengedné-e azt, hogy most brüsszeli pénzek nélkül is, de nemzeti erőforrásból megtörténjen a pedagógusbérek méltó és normális rendezése? Mert az mégsem járja, hogy az OECD-államok sorában a leghátsók között kullogunk, és gyakorlatilag ebből a megbecsültségből semmit nem éreznek a pedagóguskollégák Magyarországon.

Aztán a Portfólióba írt publicisztikájában szintén ezzel kapcsolatosan fogalmazott miniszter úr, amikor azt írja, hogy „valóban újra kell szabni a magyar gazdaság szerkezetét”; „szintet kell lépni” - fogalmazta meg. „Nemzetközi tapasztalatok bizonyítják, hogy azok az országok kerültek el a közepes fejlettségi csapdát, amelyek innovációval és magasan képzett munkavállalókkal növelték a versenyképességet.” A versenyképességi paradigmák kapcsán tényleg hatalmas vitákat lehetne folytatni, hogy mi jelenti egy ország versenyképességét. Ugye, Parragh László szerint az alacsony bérek - mondta ezt egyébként a csuklóján 11 milliós órájával. És hogy ő nem szeretné megtapasztalni, milyen 300 ezerből megélni, mint ahogyan teszi egy átlagos tanárember Magyarországon. Ezzel ellentétben, mondjuk, a valóban konzervatív elveket valló Csath Madolna professzor asszony azt mondja, hogy egy ország versenyképességének legfontosabb forrása a nagy tudású, egészséges és életével elégedett lakosság, amelynek lehetősége van olyan munkahelyeken dolgozni, ahol tudását hasznosíthatja, és folyamatosan növelheti, a béréből megfelelő életszínvonalat és életminőséget tud biztosítani saját maga és családja számára. Nos, itt a legelső kérdésem pontosan erre vonatkozott, hogy hogyan állunk fogyasztás tekintetében Magyarországon, aztán a másik pedig akkor itt van máris, a tudás, amikor a legfrissebb felmérések azt mutatják, hogy 15 éves fiataljaink 40 százaléka gyakorlatilag funkcionális analfabéta. Hogyan lesz így ebből a jövőben szintlépés? Hogyan tudunk az úgynevezett mosolygörbe aljáról elmozdulni? És hogyan tudunk a termelési láncokban az elejére vagy a végére kerülni ott, ahol az igazi nagy hozzáadott érték képződik, nem pedig ott a közepén valahol megrekedni, és ebbe a közepes fejlettségi csapdába bezárkózva vegetálni itt Európa kellős közepén, ha ilyen oktatási mutatókkal bírnak. És abba nem akarok belemenni, hogy azért van némi összefüggés a pedagógustársadalom megbecsültsége és az ilyesféle mutatók között Magyarországon. Azt hiszem, erről külön vitát talán nem kell nyitni.

A következő. Nagyon sokszor taglaltuk: az inflációs helyzet Magyarországon az év elején még a hivatalos statisztikák szerint is a 26 százalék körül mozgott. Miniszter úr azt nyilatkozta: „Jelentős részben importált inflációval állunk szemben,” - ez igaz - „de vannak belső okok is, úgy, mint az árfolyamhatás vagy a mezőgazdaság éves teljesítményét 32 százalékkal visszavetítő súlyos aszály.” Nos, azért így a teljes igazságot valahogyan az inflációval kapcsolatosan nem sikerült eddig feltárniuk. A mezőgazdaság a GDP 4 százalékáért felelős Magyarországon, tehát erre tolni azt az iszonyatos áremelkedést, amely a magyar családokat sújtotta, vagy az egyik fő okaként ezt így kiemelni, szerintem egy ilyen féloldalas magyarázat, kell ott még lenni másnak is. És erre folyamatosan kíváncsiak lennénk, hogy mi okozta a magyar emberek vagyónának, pénzének, fizetésének ilyesféle amortizálódását, elfüstölését, elégetését.

Aztán: világos kormányzati cél és irány van, nyilatkozta miniszter úr, demográfiai fordulat. Nagyon helyes, csak támogatni tudjuk a Jobbik-Konzervatívok részéről is. És olyan butaságba itt nem fogok belemenni, amit néhányszor hallunk, és szégyenkezek is miatta, hogy mennyivel kevesebb gyerek született, a teljes termékenységi arányszámot kell nézni, ott valóban volt egy növekmény. Az, hogy a szülőképes korú nők száma olyan, amilyen most Magyarországon, az tényleg nem ennek a kormánynak a bűne, az 20-30-40 évvel ezelőtti szomorú történéseknek az eredménye. Tehát nyilvánvaló módon kevesebb szülőképes korú nő kevesebb gyermeket tud szülni akkor is, ha maga a termékenységi arányszám menet közben nő. De ez a demográfiai fordulat akkor is várat magára, akkor sem oldódott meg. És volnának ide javaslatok, illetve miniszterelnök úr is pedzegette, hogy alig várja, hogy a pénzügyminiszter figyelme egy kicsit ellankadjon, és a háromgyermekes anyák is megkapják az életük végéig szóló adómentességet. Meg szeretném kérdezni, hogy miniszter úr figyelme mikor fog ellankadni, és ezt a lépést mikor tudják megvalósítani.

Az egészen biztos, hogy a frakciónk részéről ezt mellszélességgel, teljes mértékben támogatni fogjuk, alig várjuk, és folyamatosan azzal fogjuk a kormányt szekálni, piszkálni, hogy valósítsák meg, mert erre óriási szükség lenne.

Aztán: energiaszuverenitás, nagyon fontos dolog. Nem olyan régen volt itt, néhány hónappal ezelőtt Nagy Márton miniszter úr. Külön megnéztem még tegnap este az ő háttéranyagát is, hogy nehogy valami félrevitt emlékezet itt rosszat mondasson velem. Az InfoRádió Aréna című műsorában április 13-án azt mondta a miniszter úr: „Kétfajta szűk keretmetszet van. A munkaerő, ami, ugye, szoktuk mondani, hogy 500 ezer emberre van szükség 2030-ig.” Mi erre mondjuk, hogy migránsmunkások. Meg kell nézni, hogy mi történik Makón, azokat a gumigyári munkásokat, akik kiképezték ezeket a migránsmunkásokat most rúgták ki, aztán majd jöhetnek helyettük a harmadik világból olcsó migránsmunkások. Szégyen és gyalázat! Tehát ennyit arról, hogy akkor itt a munkaerő-hiányt hogyan kívánják kezelni. Itt az igazi kérdésem arra vonatkozik, amit Nagy miniszter úr mondott: „A másik ez a 22 terawatt/óra, ami azt jelenti, hogy 150 százalékkal növekedhet az elektromos- vagy áramfelvétele az országnak.” Miniszter úr, az energiaszuverenitás kapcsán akkor ezt a kettőt valahogyan jó lenne egymáshoz passzintani, mert ilyen energianövekmény mellett ezt az energiaszuverenitást megvalósítani én nem tudom, hogy hogyan fog működni. De egy magyarázatot azért ezzel kapcsolatosan várnánk.

Másfelől pedig azt is hozzá kell tennem kritikusan, hogy ez az iszonyatos energianövekmény hova is megy el, milyen gyárakban fogják ezt felhasználni? Erre mondjuk azt, hogy önök konnektivitásra meg mindenre hivatkozva 19-re lapot húznak, és az ország szekerét egy az egyben gyakorlatilag az akkumulátorgyárakhoz kötik, amelyek nemcsak hogy vízfaló módon működnek, nemcsak hogy kiváló termőföldeket vonnak ki olyankor a művelés alól, hanem bizony zabálják az energiát iszonyatos módon. És hogy hogyan lesz akkor ebből energiaszuverenitás? Én tényleg nem tudom elképzelni. De, mondom, várom a választ, szerintem sokakkal egyetemben.

Aztán: „Vizsgálni fogjuk a családi adókedvezmények valorizációját, hiszen az elmúlt években az infláció csökkentette a családtámogatások értékét.” - nyilatkozta miniszter úr. Teljes mértékben így van, még múlt héten is volt arról szó a frakciónk részéről, kértük, javasoltuk, hogy a családi adókedvezményeket igazítsák az inflációhoz, ugyanis ezek a valóban támogatandó kedvezmények, amik a dolgozó és saját magukért is felelősséget vállaló szülőket és családokat támogatják ilyen formán, ezek elveszítették értéküknek a jelentős részét. Hát, nézzük meg, hogy mi van például a három gyermek után járó adókedvezménnyel, mennyit ért a bevezetésének idején és mennyit ér most, mennyit lehetett akkor belőle vásárolni és mennyit most. Tehát, miniszter úr, azért ezek a családok, amelyekre önök folyamatosan hivatkoznak, meg azt mondják, hogy demográfiai fordulat, várnák ezzel kapcsolatosan a megoldást. És szeretnék azt látni, hogy előrelépés történik az ügyükben, mert ők bemennek a boltba, és azt látják, hogy feleannyit nem tudnak vásárolni most abból a kedvezményből vagy annak az értékéből, mint annak idején, amikor bevezették. Mi egész biztos, hogy támogatni fogjuk, ha itt előrelépés történik. Tehát nem az intézkedés ellen vagyunk, hanem azt kérdezzük, és azt kérjük számon a Jobbik-Konzervatívok frakciójának részéről, hogy miért nem ismerik már föl, hogy itt is lenne mit tenni. És ez lenne az igazi és egyébként hozzáteszem - lehet, hogy valakinek nem tetszik, de én a saját pártomnak a filozófiáját követve mondom - konzervatív családtámogatás.

Talán az utolsó, nem kívánom tovább az idejüket rabolni. A magyarországi pénzügyintézetek első félévi nettó nyeresége történelmi rekordra, 978 milliárd forintra emelkedett, ami több mint négyszerese a '22-es első félévi adatnak. Ez valami elképesztő! Ha itt blikkfangosan szeretnék fogalmazni - lehet, hogy meg is teszem -, akkor ez egy iszonyatos sarc a magyar emberekre. Tehát úgy működnek sok esetben

ezek a pénzügyintézetek, bankok, mint egy vérszivattyú, amely az életerőt kiszivattyúzza a magyar emberekből. Igaz, hogy ennek az összegnek, amit jeleztem, a 30 százaléka az OTP-csoport határon túli eredményét jelenti, de még így is 676 milliárd forint maradt ott, mint nettó első féléves nyereség. Ez mind-mind valahonnan ki van szivattyúzva.

És akkor idekapcsolódóan szeretném megkérdezni, hogy gondolkodnak-e azon, hogy legalább az átlagbérig a bankolás - vannak azért erre nemzetközi példák - ingyenes legyen Magyarországon. Mert mégsem járja, hogy ezekből a nyomorúságos bérekből a magyar emberek olyan sarcot fizessenek a bankoknak, amelyből aztán például az első féléves nyereségük is ilyen irtatlan összeget mutat. Tehát ha önök valóban a családokat akarják védeni, valóban a magyar embereket akarják védeni, akkor lenne mit tenni ebben a kérdésben is.

Köszönöm szépen a figyelmét, és várom a valóban érdemi válaszokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És máris a lehetőség az öné, miniszter úr. Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen Ander Balázsnak a kérdéseit. Kicsit úgy éreztem, hogy összegyűjtötte a bizottság összes tagjának a kérdését... *(Derűltség. - Ander Balázs: Nem! Nem beszéltünk össze!)*

ELNÖK: Nem, azért maradt!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Nagyon köszönöm, hogy ezt a munkát elvégezte, képviselő úr. Néhány mondat a felvetésekre. Az első: az elmúlt években egy nagyon komoly fogyasztásbővülés történt. Tehát a recesszió időszakát leszámítva Magyarországon folyamatos volt mind a reálbérek növekedése, mind pedig ezzel párhuzamosan a fogyasztás növekedése is. Tehát azért állapítsuk meg, hogy persze mindig egy sokkhelyzet, amikor pandémia van, lezárások, háborús helyzet, egy energiaválság és így tovább, ezek kiugró és a normálistól eltérő helyzetek, de egyébként a magyar lakosság az elmúlt tíz évben egy olyan reálbér-növekedést élt át és ezzel párhuzamosan egy fogyasztásnövekedést is, amire nem találunk az elmúlt száz évben egyébként példát. Úgyhogy én azt gondolom, hogy ez egy nagyon komoly teljesítménye volt a kormánynak. Nem véletlenül mondjuk azt, hogy ha az energiahelyzet rendeződik, márpedig úgy tűnik az elmúlt hónapok alapján - remélem, nem kiabálom el -, hogyha az energiaárak nem is állnak vissza a háború előtti időszakra, de megközelítik azt, akkor már jövőre újra egy olyan fogyasztásbővülés lesz a háztartások tekintetében, ahol úgy számolunk, hogy 2,8 százalékkal növekedni fog ez a mutató.

Én most arra nem akarok hosszabban kitérni, hogy a román helyzet milyen, én nem a román gazdaságért vagyok felelős, a magyar gazdaságért vagyok felelős. Nagyon sokféle összevetést látunk, képviselő úr, csak erre hívnám fel a figyelmét. Vannak olyan összevetések, amelyek alapján a magyar gazdaság az elmúlt években nemcsak visszaelőzte Szlovákiát, hanem vásárlóerő paritáson számolva jócskán megelőzte Görögországot, vannak olyan számítások, ahol azt mutatták ki, hogy megelőzte Portugáliát is. Tehát én azt gondolom, ezzel óvatosan kell bánni. Javasolom képviselő úrnak, hogy azt vesse össze, hogy mondjuk, hány magyar állampolgár dolgozik Romániában és hány román állampolgár dolgozik Magyarországon. Az nagyjából szerintem választ is ad az ön kérdésére.

Versenyképesség tekintetében. Egyetértek, ez egy kulcskérdés, hogy a versenyképesség és a hatékonyság hogyan alakul hosszú távon egy gazdaságban. Ezt alapvetően két dolog szokta hosszú távon befolyásolni: a vállalkozói szellem mennyire van meg egy országban, mennyire képesek az emberek vállalkozói tevékenységet

végezni, a másik pedig az innováció. Mind a két területen szerintem nagy változások történtek, a magyar kormány - főleg az innováció tekintetében - nagyon sok új kezdeményezést tett. Itt kicsit előre ugranék, és válaszolnék egy másik kérdésre is, ami összekötődik ezzel szerintem, a termelési láncokba való bekapcsolódással. Nekünk az a célunk, hogy azok a nagyvállalatok, multinacionális cégek, amelyek fejlett technológiát hoztak Magyarországra a beruházásaikkal, a befektetéseikkel, ne szigetszerűen működjenek, hanem azok valóban szervesen bekapcsolódnak a magyar gazdaságba, legyenek magyar beszállítók, minél több, és ne csak beszállítók legyenek, hanem legyenek konkrét kapcsolódási pontjaik a magyar felsőoktatással, a magyar oktatási rendszerrel. És erre nagyon jó példák vannak szerencsére, az elmúlt években az Audi a Széchenyi Egyetemmel együttműködve hozott létre olyan karokat és tanszékeket, amelyek az autógyártásba tudnak mérnököket integrálni, ugyanez a helyzet Kecskeméten a Mercedesszel, és ezt folytatni kell; az Óbudai Egyetemet tudom elmondani, itt a hidrogénkutatás és az autógyártás bizonyos szegmenseibe való bekapcsolódás informatikai oldalról egy kiemelt feladat, éppen ezért volt fontos, hogy az egyetemi rendszerünk átalakuljon és sokkal inkább gazdaságorientáltabb legyen.

Ami a pedagógusbéreket illeti: megtisztelt képviselő úr kérdésével, nem vagyok mindenért illetékes a kormányban, tehát az oktatási tárca nem hozzám tartozik, de azt meg tudom erősíteni, hogy akár érkezik uniós támogatás, akár nem érkezik, 10 százalékos béremelés január 1-jével meg fog történni a pedagógusok számára.

ELNÖK: Oh, ezt írjuk fel!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Ha pedig azt nézi meg, képviselő úr, hogy 2013 és 2022 között milyen béremelés volt, akkor ezeknek a kumulált adata 88 százalék. Tehát élesen kell cáfolnom az ön állítását, ez nem igaz, egyszerűen a tényeknek mond ellent, hogy nem történt érdemi bérfejlesztés. De történt bérfejlesztés, és erre készek vagyunk, sőt azt mondjuk, hogy ha az uniós források megérkeznek, akkor még nagyobb arányban is tudjuk növelni a pedagógusbéreket.

Infláció tekintetében némileg vitatom az ön állítását. Magyarország egy speciális helyzetben van, az energiakitettségek egy kulcskérdés volt és jelenleg is az, hogyan tudjuk ezt a helyzetet kezelni. A magas inflációnak alapvetően olyan okai vannak, amelyek ehhez az energiakitettségekhez kötődnek. Másrészt pedig, azért ne haragudjon, de ha száz év alatt nem tapasztaltaszály van egy országban, márpedig Magyarországon, Romániában és Szerbia bizonyos részein ez volt Közép-Európában, akkor azért az élelmiszerárak nyilván megugranak, kevesebb a termésmennyiség. Ez a mezőgazdaság 2022-es teljesítményén nagyon jól látszott.

Abban igaza van, hogy a mezőgazdaság GDP-hez adott teljesítménye, mondjuk, 3,5-4 százalék, tehát ezzel én nem vitatkozom, én azzal vitatkozom, hogy az élelmiszerárakon keresztül az inflációra ennek milyen hatása van. Nem ismerek olyan családot, ahol az élelmiszerek és az élelmiszerek árai ne lenne meghatározó tényező... *(Ander Balázs: Mi sem, ez a baj!)*

ELNÖK: Hát, épp ez az!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: ...és ha ezek magasak, akkor az inflációt érezhetően feljebb lökik.

Demográfiai trendben nincs vitánk, osztom az ön aggodalmát. Ez a legfontosabb kérdés a kormány előtt, és ez kell, hogy a legtöbb döntésünket motiválja. De azt gondolom, és itt a családi kedvezményekre is hadd válaszoljak, képviselő úr egy elemet ragad ki, és nem teszi hozzá az összes többit. Itt nemcsak arról van szó, hogy családi

adókedvezmények vannak ebben az országban, köszönhetően a Fidesz-KDNP-kormányának, amely ezt visszaállította, hanem itt van egy csomó olyan új intézkedés, amelyik széles palettáját adja a családi támogatásoknak. A lakásépítéshez adott támogatást ön minek tekinti? Nem a családokat segítjük azzal, a fiatal párokat? Vagy, mondjuk a fiatal házaspároknak adott adókedvezmény nem őket segíti? Dehogynem, őket segíti! Ugye, nem véletlen, hogy az Európai Unión belül a családtámogatások arányában az elsők vagyunk, a legmagasabb arányban adunk támogatásokat a családoknak. Ennek egy nagyon fontos eleme a családi adókedvezmények, amire ön utalt. Ezeket nyilván időről időre felül kell vizsgálni, a kormány ezt meg szokta tenni, és meg is teszi.

Energiaszuverenitás kérdése. Amiről ön beszél, és amit miniszter kollégámtól idézett, az egy 2030-ig szóló programja a kormányának. Ehhez komoly forrásokat kívánunk felhasználni hazai forrásból is és európai uniós forrásból is. Nem véletlen, hogy a helyreállítási és újjáépítési támogatások nagy részét mi ilyen célra szeretnénk felhasználni, mert azt gondoljuk, hogy ez kulcskérdés. Egyetérték önnel, a paksi fejlesztések, a zöldenergia bővítése, ezeknek az energiáknak a tárolása mind olyan kapacitást igényel, amire a következő években nagyságrendekkel nagyobb forrást kíván fordítani a kormány.

A pénzügyintézetek nyeresége. Itt is képviselő úr tényekből indul ki, tehát ezt nem tudom vitatni. Én azt gondolom, hogy ez nyilván összefüggésben van azzal a kamathelyezettel és hozamkörnyezettel, amelyik most a piacot meghatározza. Ön is tapasztalhatja, hogy a kormány bizonyos pontokon mást gondol kamatpolitikában, mint amit a monetáris politika mostani irányítói gondolnak. Én is azt gondolom, és ebben egyetérték önnel, hogy sokkal hasznosabb lenne, ha egy kedvező hozamkörnyezet segítené a lakossági fogyasztás vagy a beruházások élénkülését. A bankok, pénzügyintézetek nyeresége szerintem azzal van összefüggésben, hogy egy nagyon magas alapkamatszintünk van, és ehhez az alapkamatszinthez van az egyhetes betéti kamat hozama hozzájárítva. Nyilván ebben a tekintetben a bankok kényelmes helyzetben vannak, mert ezek a betéti kamatok, amit a jegybank kínál számukra, vonzóbbá teszik azt a lehetőséget, hogy parkoltassák a pénzüket. De nyilván a monetáris transzmisszió így működik, tehát ezt nem vitatom, csak ez egy olyan helyzet, ami az ön által kérdésként feltett rekordnyereségre is némiképp választ ad. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, a válaszokat. Valóban, Ander Balázs alelnök úr nagyon sok kérdést tett fel. Ön a válaszát azzal kezdte, hogy azt gondolja, hogy összegyűjtötte alelnök úr a bizottságnak az összes kérdését. Hát, én most itt látom a váraozók listáját, az alapján azt gondolom, hogy ez a megállapítás csak ilyen wishful thinking vagy hogy mondják, vágyvezérelt gondolkodás volt, mert úgy látom, hogy vannak még kérdések. Bár a következő kérdező Jámbor András lenne, azért, hogy a szimmetriát fenntartsuk, én Hargitai Jánosnak adom meg most a szót. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is azt javasolnám, azért, hogy a miniszteri meghallgatásból tényleg a miniszter meghallgatása legyen, ahogyan itt a címben is szerepel, hogy egymás után mondjuk el a kérdéseinket, mert így tudna ön is levezető elnökként az idővel gazdálkodni, és a miniszter megkapná a lehetőséget, hogy utána válaszoljon. És persze helyeselném, ha képviselőtársaim nem itt akarnák elmondani az egyetemi székfoglalóikat, mert ez persze nem segítené ezt a célt, ettől senki nem kerül közelebb egyetemi katedrához, de az időt elveszjük attól, hogy a minisztert meghallgassuk.

Ezért rövidre fognám, egy általános jellegű észrevételem és ahhoz kapcsolódó kérdésem lenne. Ez pedig a következő: a miniszter úr nagyon finoman egy mondattal említette az európai uniós források hiányát a költségvetésre. Mi tökéletesen értjük ezt a gondot. A bizottság tagjainak csak azt szeretném megjegyezni - ez nem kap elég hangsúlyt se a sajtóban, se a mi közgondolkodásunkban -, hogy az a szervezet, amelynek mi tagjai vagyunk, amelybe annak idején beléptünk, és ahogyan ez alakult, ez elsősorban egy gazdasági célú tömörülés volt, és ennek a gazdasági tömörülésnek is a központi eleme a versenyjog volt, a szabad, tiszta verseny az európai unió tagállamaiban és cégei között. Amikor az Európai Bizottság, teljesen mindegy, hogy milyen indokkal, visszatart forrásokat, akkor valójában ezt a versenyjogot korlátozza. Még hozzá nagyon durva módon korlátozza ezt a versenyjogot, Magyarország és esetleg más tagállam kárára. Vannak-e a minisztériumnak számításai arra vonatkozóan, hogy ez a bizottsági gyakorlat egyrészt mit jelent a magyar költségvetési egyensúly szempontjából? Ez a kisebb gond, de ennek az áttételes hatása megjelenik a magyar gazdaságban, ennek a versenytorzító hatása a magyar gazdaság szempontjából hány tized vagy hány százalék GDP-növekedés elmaradásában mérhető?

A másik nagyon konkrét kérdésem, és azért, hogy itt az idővel gazdálkodjunk, az sem baj, ha a miniszter úr nem válaszol erre a kérdésre... (*Derűltség.*) - mindjárt érteni fogják, hogy miért, mert nem akarom önöktől elvenni az időt - ..., ez „Mohács 500”-zal függ össze. „Mohács 500” kormánydöntésében tervezési feladatokra a város ebben a költségvetési évben 1,2 milliárd forintot kap a kormánytól. Ennek a pénznek csak a fele érkezett egyelőre a közlekedési tárcához, és ezért a támogatási szerződés Mohácson nem tud még hasznosulni. Én azt kérem mindkettőjüktől, akiknek megköszönöm az eddigi segítségét Mohács 500 minden ügyében, hogy a hiányzó források a Lázár-féle közlekedési, építési tárcán keresztül végre eljuthassanak Mohácsra. Csak ezért nem kértem, hogy ettől a konkrét ügytől elvegyük a bizottság idejét, úgyhogy megelégszem azzal, ha az általános kérdésre majd reagál miniszter úr. Köszönöm.

ELNÖK: Akkor ennek tudatában az általános kérdésre tud reagálni. Miniszter úr, parancsoljon! (*Dr. Szűcs Lajos: Azt kértük, hogy ne így legyen, hanem hogy szedjük össze a kérdéseket, elnök úr! - F. Kovács Sándor: Ez ügyrendi javaslat lett volna szerintem. - Dr. Szűcs Lajos: Igen.*) Az én feladatom kiszolgálni miniszter urat. Van egy elfogadott menetrendünk, amely kérdés, majd arra válasz. A bevezetőben is elhangzott, sőt miniszter úrral ebben maradtunk, sőt korábban is így volt. Az én feladatom bizottsági elnökként, hogy minél több lehetőséget adjak miniszter úrnak, hogy reagáljon. Én látom is, hogy ezt örömmel veszi, úgyhogy ismét megadom a szót miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Képviselő úr felvetése teljesen jogos, az Európai Unió, talán kicsit erősen hangzik, de károkat okoz Magyarországnak azzal...

ELNÖK: Micsodát?

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Károkat, elnök úr.

ELNÖK: Egyetértek!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Írja föl, igen. Tehát az Európai Unió károkat okoz azzal a magyar gazdaságnak, hogy a nekünk jogosan járó forrásokat nem juttatja el. Ezek a károkozások több csatornán nyilvánulnak meg. Az egyik nyilván,

hogy nem kapjuk meg a forrásokat, és emiatt a magyar költségvetésnek kell megfinanszíroznia uniós programokat. Gondoljanak bele abba, hogy a helyreállítási forrásokat 2026-ig lehet felhasználni. Tehát minél később kapjuk meg a pénzt, annál kevesebb időnk lesz ezeknek a pénzeknek a felhasználására, és fennáll a veszélye annak, hogy ezeket vissza kell majd akkor téríteni.

De nem csak ez a probléma, probléma, ugye, az is, hogy ezeket állampapírok kibocsátásával finanszírozzuk. Tehát az, hogy magasabb hozamot fizetünk azért, mert több állampapírt bocsátunk ki, annak részben az európai uniós finanszírozás az oka. A magyar költségvetés durván a GDP 1,4 százalékát finanszírozza elő az uniós programoknál. Ez azt jelenti, hogy durván ezermilliárd forint fölött van most már az az összeg, amit nekünk biztosítani kell.

De azt is hozzá kell tennem, hogy nyilván minden hitelminősítő értékeli azt, hogy Magyarország hozzá tud-e jutni a neki jogosan járó forrásokhoz vagy sem. Ezek a hitelminősítők, amikor Magyarországról egy véleményt, egy riportot állítanak ki, akkor nyilván az a hitelminősítői vélemény, amely arról szól, hogy Magyarország még nem kapta meg ezeket a forrásokat, az kedvezőtlen, negatív módon befolyásolja a magyar gazdaság megítélését. Tehát erre mondom azt, hogy Brüsszel a magatartásával károkat okoz a magyar költségvetésnek, a magyar adófizetőknek.

Természetesen örömmel vettem a legutóbbi hírt, hogy a helyreállítási, a REPowerEU-program jóváhagyásán keresztül jövő év elején a támogatást meg fogjuk kapni. Ez egy helyes, ez egy jó dolog. Nyilván akkor hisszük, ha látjuk, hogy ez a támogatás megérkezik. Tehát itt is óvatosságot javaslok.

A „Mohács 500” program keretében: nyilván 2026 olyan év, amikor méltóképpen kell emlékezni a mohácsi csata áldozatairól, magáról az eseményről, ehhez biztosítani fogja a kormány a forrásokat. Tehát erről tudnám megnyugtatni képviselő urat. Rendelkezésre bocsátjuk ezeket az összegeket, nyilván ennek van egy ütemezése. Az építési és közlekedési tárca ennek a felelőse, biztosítani fogják ezt a forrást.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Arra a kérdésre is válaszolt, amire nem kellett, ez szerintem nagyon megnyugtató. Köszönöm. Jámbor Andrásé a szó most.

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Köszönöm szépen a szót. Én azt javasolnám, amikor ezekről a számokról beszélünk, akkor valami viszonyítási pontot is tűzzünk ki, például reálérték, környező országokhoz képest és a többi. Itt gondolok például arra, hogy miniszter úr előbb a tanári, pedagógusbér-emelésről beszélt. Ugye, 2013-as számot említett, 2014-ben törölte el a kormányzat azt, hogy a minimálbérhez legyen kötve a tanárok fizetése. Ugye, ha még mindig a minimálbérhez lenne kötve, akkor 80 százaléknál egy jóval nagyobb emelést látnánk a tanári pályában. Tehát ha például ehhez a számhoz képest nézzük a tanári béremelést, akkor azért egy erős elmaradást tapasztalunk.

Én nem akarom megismételni itt Ander Balázs kérdéseit, de azt azért én is megkérdezném: tényleg nincsen 400 milliárd valahol a költségvetésben, amit a tanári béremelésre lehet fordítani, hogy ne ez a 10 százalék legyen, hanem egy ennél jóval nagyobb összeg?

Illetve a másik kérdés, ami Ander Balázshoz kapcsolódik, hogy mi az, amit tudunk látni abban, hogy a termelékenység növekedjen Magyarországon. Ugye, azt látjuk, hogy most már van olyan cég, amelynek 60 millió forintot adunk egy munkahelyteremtésre, azt látjuk közben, hogy a háromnegyed éves beszámoló szerint a szociálpolitikai alap szociális kiadásai reálértéken csökkennek, az egészségügyi kiadások reálértéken csökkennek, látjuk, hogy nem nőnek a tanárbérek, miközben ezek

a befektetések alapvetően a jövőbe, nevezzük így, nagyon számítanak abban, hogy mondjuk, a termelékenységi számok hogyan alakulnak a jövőben.

A többi kérdésem kicsit konkrétabb lenne ennél. Extraprofitadók tekintetében volt-e olyan hatásvizsgálat, hogy például a telkomszektorban ezeket áthárították-e a fogyasztókra, és milyen mértékben?

Állampapírok kapcsán: miniszter úr ki tudja-e azt jelenteni, hogy a visszaváltás feltételei nem fognak változni a már futó állampapírok kapcsán? Ugye, tegnapi hír, hogy egy kérdéssort küldött ki az állampapír kezelő központ. Ha mégis változnának a visszaváltás feltételei, van-e olyan gondolkodás, hogy mondjuk, kisbefektetőknél ne változzon, olyanoknál ne változzon, akik nem a tőkejövedelmüket pörgetik meg nagymértékben, hanem mondjuk, a munkajövedelmüket rakják be állampapírba, és ebben szeretnének egy infláció fölötti kamatozást elérni.

Kata megszüntetése kapcsán volt-e valami utólagos hatásvizsgálat? A kétféle állítás az volt, hogy ettől nőni fognak az adóbevételek, illetve, hogy a bújtatott munkavállalást meg fogja szüntetni. Ebben milyen sikert ért el ennek az adónemnek az eltörlése?

A kórházak adóssága tekintetében. Ugye, rekordösszege van a kórházak adóssága, van-e valami konszolidációs terv, hogy ez a hosszú távú folyamat, amivel évről évre nő a kórházak adóssága, ez ne ebbe az irányba haladjon?

Illetve a bónuszkérdés az, hogy tegnap egy interpellációban Répássy államtitkár urat, miniszterhelyettes urat a végrehajtásokról kérdeztem, és ő azt mondta, hogy a NAV nagyon rosszul szerepel a köztartozások behajtása tekintetében. Ezt miniszter úr meg tudja-e erősíteni? Illetve, ha ez így van, akkor mi az, amivel lehet ezt a rendszert javítani? Illetve el tudják-e képzelni azt, hogy egy esetleges jogszabályi változásban a végrehajtások államosítása után a végrehajtásokat az állam mint jó gazda tudja intézni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm a kérdéseket. A tanárok bérénel újra meg kívánom ismételni azt, amit már az előbb is mondtam, hogy az elmúlt években folyamatosan nőtt reálértékben is a tanárok bére. Ezt meg kívánjuk erősíteni azzal, hogy az uniós források egy részét is erre a célra akarjuk elkölteni. Ahogyan mondtam, és ezt még egyszer szeretném megismételni, szintén 2013 és 2022 között 88 százalékos béremelést hajtottunk végre a pedagógusoknál.

Nem tartanám jó ötletnek a minimálbérhez való hozzákötését, a minimálbér és a gazdaság teljesítménye elszakad ugyanis egymástól, márpedig a béreknek hosszú távon a gazdaság teljesítményével párhuzamosan lehet alakulnia. Ezért volt fontos döntés a kormány részéről még a 2010-es évek elején, hogy ez megtörtént.

Ennek a szétválasztása: képviselő úr most egy fiktív számhoz - ebben az értelemben - viszonyította a tanárok bérének a növekedését, ezt nem tartom helyesnek. Az adott gazdasági környezet dönti el mindig, hogy milyen béremelésekre van lehetőség. Pont erről szól a munkaadók és a munkavállalók megállapodása is, ők tudják a legpontosabban lekövetni azt, hogy a gazdaságban mire van lehetőség egy munkaadói oldalról és mire van igény egy munkavállalói oldalról. A kormány ebbe nem is kívánt beleszólni az elmúlt években.

Ami a kórházakat, az egészségügy helyzetét illeti. Nem vagyok felelős az egészségügyi tárcáért, úgyhogy csak néhány adatot szeretnék mondani, képviselő úr figyelmébe ajánlva. 2010 óta felújítottunk 91 vidéki kórházat, 54 rendelőintézetet és 107 mentőállomást. Képviselő úr, nagyon komoly erőforrásokat költöttünk arra, hogy az egészségügy helyzete, az ellátás színvonala javuljon, szerintem ez érezhető is.

Nyilván mindig van többletigény és mindig van többletkérés arra vonatkozóan, hogy mire kellene még költeni. A kormány ezt ütemezetten teszi. Hazai forrásokból, uniós forrásokból is költöttünk arra, hogy ezek a felújítások megtörténjenek.

Hozzá kell még tennem, hogy 23 új rendelőintézet és 34 új mentőállomás is létrejött. Tehát nemcsak felújításokat hajtottunk végre, hanem újakat is építettünk. Azt gondolom, hogy ez mindenképpen erősítette az egészségügyi ellátást.

Állampapírok kondícióján nem kívánunk változtatni. Amit meghirdetünk, dőreség volna belenyúlni a rendszerbe. Az ezeréves magyar állam garanciája áll ezek mögött az állampapírok mögött. Az kétségtelen tény, hogy sokan próbálják rontani az állampapírok megítélését, de verseny van ezen a piacon is. Azzal a papírral versenyezni, amely mögött az állam 100 százalékos garanciája van, ami adómentesen ad hozamot, és aminek a számlavezetése ingyenes, nagyon nehéz pénzügyi oldalról. Úgyhogy, képviselő úr, ha van megtakarítása, én is arra biztatom önt, hogy vásároljon csak nyugodtan állampapírt, jó helyre teszi a pénzét.

Kata kérdése. A kata átalakítását egy sikernek tekintem, sikeres volt az átalakítás, hiszen be tudtuk bizonyítani azt, hogy valóban jóval kisebb az a réteg, amely a konkrét lakossági szolgáltatásokat, lakossági igényeket kiszolgálva kell, hogy adózzon. Körülbelül 135 ezren vannak jelenleg a kata hatálya alatt. Tehát azt kell mondanom, hogy az a szám, ami több mint 450 ezer volt, teljesen irreális volt, világos volt, hogy ott olyan munkavállalók jelentkeztek be a kata hatálya alá, akik egyébként nem a lakossági szolgáltatások ellátásával foglalkoztak. Úgyhogy ez, azt gondolom, hogy egy eredményes átalakítása volt az adórendszernek.

A kórházak átalakításáról beszéltem.

A NAV-behajtásnál pedig csak azt tudom mondani, hogy a NAV mindig a hatályos jogszabályoknak megfelelően jár el. Most egy kicsit hadd idézzem ide akkor a főváros magatartását az adók megfizetése tekintetében. Ugye, van egy szolidaritási hozzájárulásunk, amit a települések azért fizetnek, hogy a gazdagabb települések befizetéséből a rászorulóbb, nehezebb helyzetben lévő települések kapjanak támogatást. Több mint 700 ilyen település van. Ezt tisztességesen megfizette eddig mindenki. A főváros most ezt nem kívánja megfizetni. Na most, képviselőtársaim, tisztelt bizottsági tagok, ha önök nem fizetnek adót, akkor a NAV, az adóhivatal a bankszámlájukon inkasszálja ezt a pénzt. Honnan veszi magának a bátorságot a főváros, hogy ne fizessen meg egy törvényben meghatározott, kiszabott adót? Gondoljunk már bele!

Ráadásul, most a jogi részébe nem is akarok nagyon belemenni, jogilag sincs igaza a főpolgármester úrnak, hiszen világos, egyértelmű bírósági döntés született. Hadd idézzem ide az egyik baloldali napilapban tegnap megjelent ügyvédi véleményt. Idézem: „Az azonnali jogvédelmet biztosító ideiglenes intézkedést a másodfokú bíróság csak adott időpontig, az érdemi ügydöntő másodfokú határozat közléséig biztosította.” Magyarán, október 17-éig, mert akkor jelent meg ez a végzés, akkor kapta meg a Kincstár. „Vagyis az nem terjed ki automatikusan a megismételt elsőfokú eljárásra.” Magyarán, a Kincstárnak joga volt inkasszálni. Ezt nem én mondom, hanem egy Magyar György nevű ügyvéd, akiről sok mindent lehet állítani, de azt, hogy közel áll a kormányhoz, szerintem nem.

Úgyhogy, képviselő úr, köszönöm, hogy ezt a kérdést megadta nekem, igen az adókat be kell fizetni, a NAV pedig, ha jogszabálysértés történik, és valaki nem fizeti meg az adóját, akkor ott inkasszót hajt végre. 590 ezer inkasszó volt eddig ebben az évben. És a fővárosnál is így fogunk eljárni. A fővárosi emberek, a fővárosi vállalatok, cégek megfizetik tisztességesen az adót, miért gondolja Karácsony Gergely azt, hogy neki nem kell adót fizetnie? Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Picit krárogok, de azért folytatjuk ülésünket. Nem látok kormánypárti kérdésre igényt, úgyhogy akkor most Tóth Endrének adom meg a szót. Parancsoljon!

TÓTH ENDRE (Momentum): Köszönöm szépen a szót. Köszöntöm én is miniszter urat a bizottság ülésén. Én is készültem egy kérdéscsokorral, kérem, hogy válaszoljon minél konkrétabban rájuk, ha tud.

Az első kérdésem az inflációra vonatkozik és az ön személyes felelősségére az inflációban. Kész-e személyes felelősséget vállalni azért a kirívóan magas, Európa-rekorder inflációs adatért, ami az év folyamán folyamatosan jellemezte az országot. Kérem, válaszoljon egyértelmű igennel vagy nemmel. Annak hátterében, tudom, hogy a háborút, a szankciós politikát szokták megnevezni okként, illetve most elhangzott az aszályos időjárás is, de azok olyan külső tényezők, amelyek nemcsak Magyarországot érintik, hanem Európát, minden országát, illetve az aszálynál is azért ez egy globális tendencia, hogy van egy globális felmelegedés, egyre aszályosabbak a nyaraink sajnos. Mégis azt látjuk, ha az európai összehasonlításban nézzük az inflációt, akkor a magyar adat közel háromszor akkora, mint az európai átlag és másfélszer akkora, mint Lengyelország inflációs adata, amely talán a legnagyobb terhét viseli a szomszédban zajló háborúnak, ugye, jelentős menekültlétszám befogadásával.

A következő kérdésem a kormányzat és a jegybank kapcsolatára térne ki. Nyilvánvalóan tudjuk, hogy súlyos konfliktusok terhelik jelenleg a kormányzat és a jegybankelnök viszonyát. Kívánatosnak tartaná-e, ha Matolcsy György egy kompromisszumosabb, a kormányzat gazdaságpolitikájával nagyobb összhangban járna el? Esetleg kívánatosnak tartaná, ha Matolcsy György erre nem hajlandó, akkor más töltené be ezt a pozíciót?

Idéznék Matolcsy Györgytől, akinek nemrég jelent meg egy újabb írása: „A párás szemű, minden kételkedéstől mentes csodálók négyévente, a győzelem éjszakáján érthetőek, de ha ez még évekig tart, akkor a rendszer eltéved.” Szerinte ez a történet Magyarországon, és ezért nem állunk nyerésre a 2020-as évtizedben. Sőt, úgy véli Matolcsy úr, ha 2030-ra is így folytatjuk, akkor az Európai Unió leggyengébb öt tagállama között találjuk magunkat. Mit gondol erről, miniszter úr, ha a jegybankelnök ilyen állításokat tesz, az hogyan hat a piaci bizalomra a magyar kormányzat teljesítménye kapcsán? Hogyan értékelné ezt a nyilatkozatát Matolcsy Györgynek?

Orbán Viktor korábban kijelentette - ez a következő kérdésem - a migrációval kapcsolatban, hogy Magyarország nem lesz bevándorlóország, most mégis kormányzati támogatással, közvetítő cégek segítségével vendégmunkások százezreit telepíti Magyarországra a kormányzat. Mi történt? Meggondolta magát a kormány? Miben különbözik egy vendégmunkás egy dolgozni kívánó menedékkérőtől, akiket korábban elutasított a kormányzat? (*Kara Ákos: Ez kicsoda? - Derültség a kormánypárti képviselők között.*) Mivel tudná indokolni azt, hogy hirtelen szükségesnek látja a kormányzat azt, hogy más kultúrából származó emberek Magyarországon kezdjenek dolgozni, és akár magyar munkások és akár a szomszédból érkező ukrán munkások helyett most már ázsiai munkásokat alkalmazzanak cégek?

Itt volt szó a pedagógusbér-emelésről, én csak annyit kérdeznék, említette, hogy ezt európai forrásból részben szeretnék megvalósítani, hogy tud-e erre mondani a környező régióban példát, hogy más európai uniós tagállam itt a posztkommunista régióban, hasonló eszközzel élt volna, és az uniós támogatásoknak egy részét erre fordította volna.

Ugye, Orbán Viktor azt is ígérte, hogy nem lesz reálbércsökkenés, ehhez képest rengeteg olyan ágazat van sajnos, épp a közszférában, ahol a keresetek nem őrizték meg a reálértéküket. Mit gondol arról, hogy igazságos-e ebben a helyzetben, hogy olyan vitatható célokra költ a kormány, mint például a Ferihegyi reptér megvásárlása, vagy

hogyan a kaszinókoncesszió kapcsán helyzetbe hoznak baráti vállalkozókat. Ez egy igazságos gyakorlat? Minden évben azért nagyon sok ilyen vitatható célra súlyos milliárdok kerülnek elköltésre, és közben a közszféra dolgozói nagyon súlyos bérfeszültség áldozatai, és már ellátásbiztonságot fenyegető problémák vannak több ágazatban is. Látja-e ezt a bérfeszültséget, bérproblémát, illetve nem látja-e ellentmondásnak, hogy ilyen egyedi vitatott célok kapcsán nagyon jelentős költségek történnek minden évben?

A múlt héten elfogadott minimálbér-emelés költségvetési hatásai nyilván az önkormányzatok költségvetésében is jelentkeznek majd, amelyek az inflációs hatásokkal együtt már nagyon nehezen, gyakorlatilag nem kigazdálkodhatók lehetnek. Számíthatnak-e az önkormányzatok a kormányzattól ezeknek a többletkiadásoknak a kompenzálására? Számíthatnak-e a kormányzat segítségére ebben a nehéz helyzetben? Vagy tovább folytatódik az az önkormányzatok gazdasági szuverenitásának a felszámolása, amit eddig is láthattunk?

További kérdésem lenne a már említett kaszinószerződésekkel kapcsolatban, hogy megfelelőnek tartja-e ezeket a szerződéseket a miniszter úr, illetve megfelelőnek tartja azt, hogy olyan emberek nyerték el ezeket a szerződéseket, akik kormányzathoz közeli szereplők, illetve a kormányzatnak jelenleg is tagja, tehát a honvédelmi miniszter is részesült ezekből. És miért kerül el ezeket a nagyon is nyereséges vállalkozásokat az extraprofitadó?

Kérdeznék továbbá a költségvetési tervezésről, amit nagyon sok súlyos kritikával látunk mi itt a Momentumnál, hiszen az, hogy az évnek ennyire korai szakaszában fogadja el a kormányzat, a kormánypárti képviselők a költségvetést, az nagyon sok problémát eredményez. Pontosan tudjuk, hogy a kormány 2021-ben 85 alkalommal írta át év közben a költségvetést, '22-ben hatvanszor. Ez azért egy piaci bizalomvesztést és a költségvetésnek egy degradálását eredményezi. Illetve azt is láthattuk, hogy ebben az évben, az év elején először olyan történt, ami gyakorlatilag még soha, hogy rendeleti úton módosította a kormányzat a költségvetést. Kérdezném, hogy kell-e számolni azzal, hogy a következő évben is ez a költségvetés-tervezési gyakorlat fog megvalósulni, és a '25-ös költségvetést májusban állítják össze. Illetve lehet-e számolni azzal, hogy a rendeletiköltségvetés-módosítás gyakorlata egy bevett, gyakori, rendszeres gyakorlattá válik? És tudna-e arról tájékoztatni minket, hogy a '23-as költségvetést hányszor kellett összesen módosítani eddig a pontig?

Az adósságról pedig azt szeretném kérdezni, hogy azt is láthatjuk, hogy az államháztartás bruttó konszolidált adóssága magasabb lett, mint tavaly, és a devizában fennálló rész is emelkedett. Hogyan értékeli ezeket a fejleményeket a miniszter úr, annak kapcsán, hogy itt a kormány fegyelmzett költségvetési politikáról beszél, illetve kiemelten fontosnak tartja az ország szuverenitásának megőrzését, és azért ezek a tendenciák pont ellene hatnak a gazdasági szuverenitás megőrzésének.

Végezetül a nyugdíjakról kérdezném. Korábban, 2009 előtt svájci indexálással számították a nyugdíjak éves emelését, amely az infláció mellett a keresetek emelését is számításba vette. A Fidesz-kormány eltörölte ezt a módszert, és pusztán az inflációra hagyatkozik az emelésekénél. Ez azt eredményezte, hogy tíz éve az átlagkeresetek 70 százalékát is elérte az átlagnyugdíj, míg tavaly szeptember óta jelentős infláció van, és jelenleg a reálbérek 50 százalékát sem éri el az átlagnyugdíj. Hogyan viszonyulnak ezek az adatok ahhoz a vállaláshoz, amit a miniszterelnök is többször megtett, hogy a kormány fontosnak tartja a nyugdíjak értékének és reálértékének a megőrzését? Köszönöm a válaszait.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És én látom miniszter úr testtartásán, hogy vágyik, hogy válaszoljon. Öné a lehetőség, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Meg sem merek mozdulni... *(Derültség.)*

ELNÖK: Jaj! Akkor a mimikát fogom nézni!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: ... mert a testtartásomat félreérti.

Köszönöm, képviselő úr, a kérdéseit. Visszalapozok, mert itt is számos kérdés került elő, mint Ander képviselő úrnál. Az első az infláció kérdése. Képviselő úr, mint ahogyan ön nem felelős az energiaárak változásáért vagy az aszályért, valószínűleg én sem vagyok felelős. Nekem az a dolgom, hogy lehetőség szerint mindent megtegyek azért kormánytagként, hogy az infláció minél hamarabb kezelhető szintűre csökkenjen. Ebben pedig egy jó folyamat tanúi vagyunk, hiszen októberben ez már egyszámjegyű lett, 9,9 százalék, nagy esélyünk van arra, ha jól hallottam a legutóbbi kamatdöntés utáni sajtótájékoztatót, hogy év végére ez már akár 7 százalék alá is csökkenjen, jövőre pedig visszamenjen abba a kezelhető tartományba, amivel sokkal komfortosabban lehet beruházásokat indítani vagy éppen fogyasztási hiteleket felvenni. Tehát az a jó hírem van, hogy hasonlóan az Európai Unió más országaihoz - emlékeztetnék arra, hogy 2021-ről 2023-ra az Európai Unió inflációja háromszorosára növekedett -, ugyanezt a hatást láttuk Magyarországon is. Abban nincs igaza, hogy itt volt a legmagasabb, mert a balti országokban volt a legmagasabb az infláció, képviselő úr, tehát nem nálunk volt ez a legmagasabb. De annak szerintem együtt tudunk örülni, hogy a hatékony kormányzati intézkedéseknek is köszönhetően az infláció mértéke február óta folyamatosan csökken, és egyre kisebb mértékű, segítve ezzel a kamatpolitika változását is.

Monetáris politikai döntéseket nem kívánom kommentálni, ez nem a mi asztalunk, én a fiskális politikáért vagyok felelős, a döntését szuverén módon, önállóan hozza a Monetáris Tanács.

Bevándorlást illetően. Képviselő úr, talán ön is felfigyelt rá, hogy november 14-én a kormány benyújtotta az Országgyűlésnek az új, átfogó idegenrendészeti törvényt, amely jelentős szigorítást tartalmaz a korábbiakhoz képest. Ön itt a bevándorlást, a vendégmunkások érkezését kifogásolta. Erre a helyzetre a kormány egy jogszabályi választ adott. A kormány elsődleges célja annak a meghatározása, hogy a harmadik országbeli állampolgárok közül ki, milyen célból, mennyi ideig és milyen feltételekkel tartózkodhat Magyarország területén. Ugye, a korábbi szabályozással ellentétben ez a tervezet világossá teszi, hogy harmadik országbeli állampolgár Magyarországon tartósan kizárólag, egy: vagy vállalkozás vagy befektetési célból, kettő: vagy munkavégzési célból - magas és nem magas kompetenciával rendelkező munkavállalókat értve ez alatt -, valamint jogszabályban meghatározott egyéb célból, például tanulmány, képzés vagy hivatalos okból tartózkodhat. Tehát szerintem itt egy szigorítás van az ön állításával szemben. Magyarország nem kíván egy bevándorlóországgá válni, a kormány politikája az elmúlt években világos volt. És ha munkavégzésről van szó, a munkavégzésnél is határidők vannak. Tehát ha valaki egy olyan hiányszakmába érkezik Magyarországra, ami miatt az illetékes minisztérium, az illetékes tárca munkavállalási engedélyt ad ki, ott sem korlátlan idejű a dolog, hanem ennek megvan a lejárat ideje, és ez nem hosszabbítható meg. Tehát szeretném önt megnyugtatótni, ha a bevándorlás miatt aggódik, hogy a most parlament előtt lévő jogszabály elfogadásával ezt szerintem világos keretek közé fogjuk szorítani.

A pedagógusbérekre már válaszoltam.

Képviselő úr, minden ország önállóan, szuverén módon dönthet arról, hogy az uniós forrásokat hogyan használja fel. Tehát mindenki arra költi, amire akarja, vagy

működésre vagy bérekre vagy fejlesztésekre és így tovább. Magyarország javaslatot tett az Európai Bizottságnak, hogy mire szeretné költeni, az Európai Bizottság pedig ezt elfogadta. Most azt nem tudom, hogy mivel van baja, a magyar kormánnyal, az Európai Bizottsággal, a pedagógusokkal... Itt egy teljesen világos jogi helyzet van, amit az Európai Bizottság jóváhagyott. Ebben a tekintetben tehát, én azt gondolom, hogy az örömteli tény, hogy ha a januári 10 százalékos béremeléshez még, amennyiben megérkeznek ezek a források Magyarországra, jóval nagyobb béremelést is hozzá tud tenni a magyar kormány ebből a forrásból.

Repteret kérdezte. Stratégiai vagyronról van szó. Óriási hibának, sőt bűnnek tartottuk, hogy annak idején a baloldali kormányok ezt értékesítették. Ez egy stratégiai hiba volt. Nézzük meg, hogy azóta a fejlesztések, mondjuk, Varsó és Budapest tekintetében milyen mértékben tértek el egymástól. Ezek a tulajdonosok, akik az elmúlt években voltak a reptér tulajdonosai, nem fejlesztették kellő mértékben a repteret. Egy világváros, egy főváros tekintetében ez nem megengedhető szerintem. Úgyhogy itt stratégiai kérdésről van szó. Erre a fedezetet, amennyiben ez a tranzakció megvalósul, biztosítani fogjuk.

Önkormányzat. Az önkormányzatokat jelentős mértékben finanszírozza az állam, a központi költségvetés, és eddig is tettünk olyan lépéseket, amelyek segítették az önkormányzati gazdálkodást. Gondolok itt arra, hogy a minimálbér fedezetét a kormány mindig biztosítja az önkormányzatok számára, de a rezsitámogatás is ebbe a körbe tartozik. Tehát ezzel segítjük az önkormányzati gazdálkodást.

Költségvetés-tervezés. Képviselő úr, nem kívánunk változtatni a gyakorlaton. Az, hogy van fél év felkészülési ideje a magánszemélyeknek, a vállalatoknak arra, hogy milyen költségvetés lép majd hatályba a következő év január 1-jével, az szerintem bizonyított. Az elmúlt év gazdasági növekedésének az egyik eleme volt ez a tervezési munka, én azt gondolom, hogy ezen nem kell és nem szabad változtatni.

Volt egy kérdés korábban arra vonatkozóan, hogy hány alkalommal módosítottuk a 2023-as költségvetést. Egy alkalommal módosítottuk, egy átfogóbb módosítás volt. Ezt a parlament is megtárgyalta, és a képviselők többsége ezt elfogadta, jóváhagyta.

Egyébként az, hogy a tartalékból milyen átcsoportosítások vannak: ez a gazdálkodásnak az adott helyzetéhez illeszkedik mindig.

A rendeleti út. Igen, erre, azt hiszem, válaszoltam. Valóban, a módosítás rendeleti úton történt, de aztán ezt beterjesztettük a parlamentnek, és a parlament fogadta el a dokumentumot.

Államadósság-kezelés. Óriási eredmény, hogy az elmúlt években stabilabbá és kiszámíthatóbbá vált az államadósság finanszírozása. Hosszabb lejáratú időnk is lett, tehát a négy év helyett most az átlagos futamidő már hat év az államadósság tekintetében.

Fontos szempont volt, hogy a devizaarányt csökkentjük, ez 53 százalékról 30 százalék alá csökkent, tehát most olyan 26-27 százalékos szinten van.

Fontos szempont volt, hogy a magyar lakosság kapjon nagyobb szerepet az államadósság finanszírozásában, 2010-ben 3 százalék volt csak lakossági kézben az állampapíroknak, most 22 százalék van lakossági kézben. Engem sokkal nagyobb nyugalommal tölt el, ha az államadósságunk hozamát Kis Istvánnak, Ander Baláznak vagy másoknak fizethetem ki, mintha olyan befektetési alapoknak fizetem ki, amelyeknek a döntési szempontjai eltérnek a magyar emberek általános döntési szempontjaitól. Tehát szerintem ez egy jó irány, ezt tartani kell, és úgy látom, hogy a lakosság azokat az előnyöket élvezzi is, amit az állampapírok kapcsán megkap.

A harmadik, legfontosabb szempont pedig az volt, hogy a gazdaság növekedésével párhuzamosan csökkenjen az államadósság aránya. Itt szeretném

felidézni azt, hogy a pandémiát megelőző időszakban 80 százalékról 65 százalékra csökkent az államadósság aránya. Ehhez a pandémia időszakában megugrott finanszírozásra volt szükségünk, és segíteni akartunk a munkavállalóknak, a cégeknek. Tehát ez minden országban hasonlóan történt, mint Magyarországon. De a pandémiát követő időszakban visszaálltunk újra arra a pályára, hogy az államadósság arányát csökkentsük. Ezért kezdtem a bevezetőmben is azzal, hogy az idei év végén is az előző évhez képest már 4 százalékponttal kisebb lesz az államadósság mértéke. Tehát szeretném önt megnyugtatni, hogy ezt a fegyelmezett hiány- és adósságcsökkentő politikát, amit a kormány az elmúlt 13 évben folytatott, továbbra is folytatni kívánjuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Hogy a ritmust fenntartsuk, a kiírtaktól eltérően én most Szabó Zsolt alelnök úrnak adnám meg a szót, Fidesz. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ha szabad, Hargitai János úr gondolataival szeretném kezdeni a gondolataimat, és egy párhuzamot szeretnék vonni a kedves ellenzéki képviselőtársamnak több témával kapcsolatban is.

Utálnék vissza egy 2002-ben indult új kormány első lépésére, amely 2002 júniusában kiszélesítette a devizasávokat, és ennek következtében nagyon sok magyarországi exporttal foglalkozó cég tönkrement, mert az árfolyam nem olyan irányba mozdul, mint amit előre bejegyeztek és bejelöltek.

Nem látom Tóth Endre képviselőtársamat. Szeretném elmondani az ő gondolataival kapcsolatban, az inflációhoz kapcsolódóan: nagyon örülnénk, ha tudnánk, hogy mondjuk, két-három hét múlva a világgazdaság nagy tőzsdéin milyen irányba fog mozdulni például a gáz ára vagy milyen irányba fog mozdulni például a forint/deviza árfolyamfüggőség a következő időszakban. Ezt nem tudjuk megmondani, és ezért van az, hogy az inflációt is nehezen, nagyon nagy erőfeszítésekkel tudjuk kezelni.

Volt ennek az időszaknak más hozadéka is, és ebből jön majd a kérdésem miniszter úr felé. 2002 júniusa és 2010 júniusa között, ott emlékszünk azért érdekes költségvetési hiányokra. Ugye, 2006 volt a mélypont, 9,3 százalék, és utána több alkalommal is a 7 százalékot meghaladó költségvetési hiány volt. Egy költségvetés nem egy állandó elem, azt rugalmasan, alkalmazkodva a piaci, gazdasági és egyéb körülményekhez folyamatosan változtatni kell, és folyamatosan átcsoportosításokat kell benne tenni. Ezt véleményem szerint a tárca teljes egészében jól csinálja. Ezt is csak jelzem, amikor rákérdeznek, hogy miért nem állandó egy költségvetés. Az előbb említett gondolatok, dolgok és elvek miatt.

A kérdésem a következő, miniszter úr: a következő időszakban - éppen az előremutató stratégiai tervezésnek köszönhetően - látjuk pontosan, hogy milyen gazdasági folyamatokra számíthatunk, és mi fog történni az elkövetkező időszakban, milyen költségvetési hiányra számolunk a következő években, milyen olyan gazdasági lehetőségeket látunk, ami ezeket esetleg veszélyezteti? Én ennyit szerettem volna csak feltenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen alelnök úr kérdéseit. Egyetértek, hogy a stabilitás a legfontosabb, akár gazdasági folyamatokról, akár árfolyamról vagy más kérdéstről van szó. Ebben a tekintetben mi is a kiszámíthatósággal kívánjuk segíteni a vállalkozói szféra kalkulációját, tervezését.

Ami a hiányt illeti. A parlament elfogadta a 2024-es költségvetést, tehát ez nem szabadon választott műfaj a kormány szempontjából, hanem be kell tartani a hatályos, elfogadott jogszabályokat. Ebben 2,9 százalékos államháztartási hiányt fogadott el a parlament 2024-re, ezt kívánjuk tartani. Nemcsak azért, mert azt gondoljuk, hogy a kisebb hiány kedvezőbb a gazdaság egészének, hanem azért is, mert, ugye, az Európai Unióban most egy általános mentesítési záradék fut, ami a 3 százalékos hiánytól eltérést lehetővé teszi, de ezt 2024-re az Európai Bizottság már nem kívánja meghosszabbítani. Tehát Magyarország is - más országokkal együtt egyébként, több ilyen ország van, több mint tíz - annak a veszélynek lenne kitéve, ha 3 százalék fölötti a hiánya, akkor a túlzottdeficit-eljárás hatálya alá kerülünk. Tehát ez is elemi érdekünk, azt kívánja meg, hogy a következő évi hiányt tartani tudjuk.

Amit veszélynek látok vagy amit veszélynek érzékelek: a jövő évi gazdasági prognózis 4 százalékos növekedésre épített. Jól látható, hogy ebben az évben a tervezett gazdasági növekedéshez képest alacsonyabb lesz ez a növekedés. Tehát ha egy alacsonyabb bázisról indulunk, akkor 2024 is makrogazdasági szempontból alakulhat máshogy. Ennek azonban szerintem egy-két hónap időt adni kell, tehát 2024, mondjuk, februárja környékén lehet majd a kormány abban a helyzetben, hogy ha szükséges és ez indokolt, akkor bármilyen áttervezés felmerüljön. Most egyelőre még nem látjuk a szükségességét. Én azt gondolom, hogy a 2024-re megállapított hiánycél tartható. Természetesen nem látjuk előre, hogy az energiaárak hogyan változnak, a háború eszkalálódik, nem eszkalálódik, nagyon sok bizonytalansági tényező van. El szoktam mondani, hogy a hét szűk esztendő negyedik évében vagyunk, mert 2020-ban volt egy Covid, 2021-ben nyersanyaghiány, alapanyaghiány, szállítási láncok szétszakadása, 2022-ben ukrán-orosz háború, energiaválság, egy rekordinfláció, és most, 2023-ban pedig Európa szomszédságában, Izraelben, Gázában van egy háborús konfliktus, ami szintén jelentős mértékben hat a világgazdasági folyamatokra. Magyarországnak így kell, a hét szűk esztendő negyedik évben egy gazdasági teljesítményt leadnia, és egy 4 százalékos növekedést felmutatnia. Nem lesz egyáltalán könnyű, de ha nem romlanak el ezek a külső makrogazdasági paraméterek, akkor erre szerintem van reális esélyünk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most pedig Bakos Bernadettnek adom meg a szót. Parancsoljon!

BAKOS BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót. Elnézést kérek miniszter úrtól, hogy nem értem ide a bevezetőjére, mert sajnos a 3-as metró megadta magát a reggeli órákban, de...

ELNÖK: Karácsony Gergely a hibás! *(Derültség.)*

BAKOS BERNADETT (LMP): ...igyekszem emiatt is meg egyébként az idő szűke miatt is rövid lenni. *(Dr. Szűcs Lajos közbeszól.)*

Idéznék is akkor miniszter úrtól, a múlt héten ugyanis azt nyilatkozta, hogy a kormány a magyar érdeket helyezi előtérbe a gazdaságpolitikában. Mi azonban azt látjuk, hogy a Fidesz-kormány nem a magyar érdeket, hanem leginkább a globális tőke, a multinacionális vállalatok érdekeit helyezi előtérbe, és ezeket szolgálja ki, korábban legfőképpen a német, most pedig a kelet-ázsiai tőke érdekeit, amelyek végső soron ellentétesek a magyar gazdaság érdekeivel.

A külföldi tulajdon arányának növelése olyan függésbe hozza az országot, amiből nagyon nehéz lesz kitörni később. Jelenleg a vállalati szektorban a külföldi tulajdon aránya ismét meghaladja az 50 százalékot. A gazdaságunknak több mint fele tehát

külföldi kézben van. És ha itt még az akkumulátorgyárak is megépülnek, mindet, amiket terveznek, akkor ez elérheti a 60 százalékot. Nincs Európában más olyan ország, ahol ilyen magas lenne, amelyik ennyire ki lenne szolgáltatva a globális vállalatok kényének-kedvének. Ez a szélsőséges neoliberais politika óriási ellentétben van az egykori kampányígéreteikkel, a kétezres évek végén a hazai gazdaság erősítését ígérték, ezzel szemben most egy multivezérelt gazdaságot láthatunk. Azt kérdezném miniszter úrtól, hogy egészségesnek gondolja-e ezt, tehát azt gondolja, hogy ez az 50-60 százalékos külfölditőke-arány jó az országnak, jó a magyar gazdaságnak, illetve megvizsgálták-e azokat a kockázatokat, amiket az ilyen szintű függés okoz, különösen a könnyen elszakadó globális szállítási hálózatoktól függő iparágakban. Illetve miért kampányoltak akkor az elmúlt évtizedben a magyar gazdaság megerősítésével, ha pont az ellenkezőjét teszik?

A külföldi tőke vonzásán belül különösen elhibázottnak tartjuk az akkumulátoriparra való fókuszálást, mert a tanulmányok és a tapasztalatok is azt bizonyítják, hogy az akkumulátoripar alacsony hozzáadott értékű, ezért alacsony bérű munkahelyekkel működik. Ebben egyébként csak követi a korábban idejött külföldi vállalkozásokat, hiszen 2008 és 2022 között nem nőtt a külföldi tulajdonú feldolgozó iparban - és az akkumulátorgyárak mellett az autógyárak is idetartoznak - a tudásintenzív munkahelyek aránya. Európában nem sok ilyen ország volt egyébként.

Nem teremtenek munkahelyeket a magyaroknak sem. Ugye, ezzel érvelnek gyakran, hogy az összes beruházás körülbelül 30-40 ezer munkahelyet hoz létre. Ennek felét vendégmunkásokkal töltik fel, a másik felének a 60 százalékát más hazai tulajdonú cégektől csábítják el. Úgyhogy az így tervezett 30-40 ezer munkahelynek maximum a 10-20 százaléka lehet az, ami a magyarok számára új munkahelyet jelent. Ez 3-8 ezer munkahely, ez nem olyan sok.

Pénzügyminiszterként az ön elsődleges felelőssége a támogatások és a költségvetés helyzete. A közvetlen támogatáson túl meg a különböző infrastrukturális beruházásokon túl adókedvezményről soha nincsen szó, pedig nyilvánvaló, hogy azt is kapnak ezek a vállalkozások. Tehát a teljes képhez ezt érdemes lenne bemutatni, ez szorosan hozzátartozik. Tehát ezért kérdezném miniszter urat, hogy mennyi adókedvezményt kapnak és milyen adónemekből az akkumulátoripari beruházások, mennyi és milyen adókedvezményt kaptak összesítve, illetve egyenként a CATL, a Samsung, a komáromi, az iváncsai üzemek, illetve más akkumulátoripari gyárak.

A harmadik kérdésem pedig az lenne, hogy azt látjuk, hogy tényleg örülten támogatják ezeket az akkumulátorgyárakat, és stratégiai okokra hivatkoznak, de azt nem látjuk, hogy ennek a pénzügyi következményét, a költségvetési mérlegét felmérték-e, pedig számos dolog mutat arra, hogy az akkuipar mérlege minden nemzetgazdasági, mind költségvetési szinten nagyon negatív, és akkor még a környezeti erőforrásokat nem is számoltuk bele, mert ezzel eleve nem szeretnek foglalkozni. Az egyik gazdasági portál még márciusban azt számította ki, hogy az akkuipari munkahelyekre 62,5 millió forint támogatást ad a kormány, tehát egy munkahelyre. Ez Ivánca esetében durván 85,2 millió forint. Ha ennyire iszonyatosan aránytalan, mert tizenöt-húszszorosa annak a 4,5 millió forintnak, amit egy magyar mikro-vállalkozásnak adnak maximum - az még ráadásul hab a tortán, hogy öt-tíz évre előre kifizetnek minden közterhet, amit ezek az akkugyárak majd később befizetnének, és ebben benne van minden, a munkát terhelő járulékok, a helyi központi adók, szóval ez egészen döbbenetes. Úgyhogy azt is megkérdezném, hogy miért éri meg Magyarországnak az, ha a beruházóknak több pénzt adunk, mint amit tőlük visszaremélhetünk. Készültek-e részletes számítások öt-tíz éves távlatban, hogy az akkuipari gyárak épülése és működése mennyivel növeli az egyes adónemek és járulékok bevételeit a költségvetésben, és ez hogyan viszonyul a nekik nyújtott

közvetett és közvetlen támogatásokhoz, beleértve egyébként az adókedvezményeket is az előző kérdésből még. És ha nem készültek ilyen számítások, akkor mire alapozzák ezt az elképzelést, hogy ez az országnak megéri? Illetve miért fontosabb tizenöt-hússzor annyira a kormánynak egy külföldi beruházó, mint a magyar kisvállalkozó? Köszönöm előre is az érdemi választát.

ELNÖK: Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Van egy általános és van egy konkrét síkja a kérdéseinek. Őszintén sajnálom, hogy az M3-as metró nem ért ide időben. Ez is csak arra hívja fel a figyelmet, hogy az idén 250 milliárdos helyiiparüzésiadó-bevételt, amit a főváros kap, azt jó célra is lehetne használni. *(Bakos Bernadett: Vagy a szolgáltatására.)* Továbbítom az üzenetét főpolgármester úrnak.

Tehát van egy általános felvetése ennek a kérdésnek, ez az autóipar jövőjéről szól. Nyilván meghaladná itt a bizottság ülés időkorlátait, lehetőségeit, ha most ebben nagyon elmélyednénk.

Az, hogy jó döntés-e az Európai Unió részéről, hogy 2035-től csak elektromos autókat lehet eladni majd Európában vagy rossz, mindenkinek lehet erről személyes véleménye, de ez egy tény. Tehát ha ehhez nem alkalmazkodik a magyar autóipar, főleg a magyar autóiparon keresztül azok a külföldi autógyárak, amelyek itt vannak Magyarországon, akkor az autóiparra Magyarországon nincs szükség. Tehát ha ez az alkalmazkodás nem történik meg, akkor nemcsak 120 ezer ember veszíti el a munkahelyét, hanem egy ágazatról mondanánk le.

A magyar kormány két dolgot tehet: vagy ezt az utat követi, amit ön javasol, vagy pedig azt mondja, hogy alkalmazkodni akarunk, mert az autóiparban munkalehetőség van, technológia van, kutatás-fejlesztési, innovációs előnyök és így tovább. Én szívesen megkérdezném a győrieket vagy a kecskemétiakat, hogy tiltakoznak-e amiatt, mert az autógyár ott van náluk. Én még ilyen kecskemétivel vagy győrivel nem találkoztam. De ha van ilyen, akkor hozzon össze velük, mert akkor ez egy új metszete, egy új megközelítése a magyar autóipar megítélésének. Tehát, képviselő asszony, én csak azt szeretném mondani, hogy ehhez a magyar kormány a második utat választva alkalmazkodik. Az elektromos autók egyre nagyobb teret nyernek a mindennapi közlekedésben, használatban, látjuk, a vásárlások mutatói milyen módon változnak meg az elektromos autók irányába, tehát ebből a szempontból, ha ebből kimaradunk, akkor a teljes elektromosautó-gyártásból ki fogunk maradni.

Ennek köszönhető az, hogy a befektéspolitikánk ebből a szempontból nem változott. Ez a Külgazdasági és Külügyminisztérium hatásköre, de az elmúlt hónapoknak az ilyen típusú befektetési döntéseiről összefoglalóan azt tudom önnek mondani, hogy az első hat hónapban 28 pozitív befektetői döntés eredményeként 11 368 új munkahely jött létre hazánkban, és ez összességében több mint 8 milliárd eurós befektetést hozott Magyarországra.

Én azt hiszem - és itt már lemenve a konkrét szintjére a kérdésnek -, Magyarországnak nem szabad kiszállni ebből a versenyből, amit az európai uniós országok is egymás tekintetében folytatnak. Biztosan ön is olvasta vagy látta a híreket, egy kínai autógyár esetében Magyarország most Franciaországgal versenyez, jó esélyünk van, hogy ebből a versenyből győztesként kerüljünk ki. Ehhez a szükséges adó- és költségvetési támogatást biztosítani fogjuk. Ne gondoljuk azt, hogy ezt Franciaország nem teszi meg, ne gondoljuk azt, hogy ezt Németország, Ausztria, Belgium vagy mások nem teszik meg, itt egy verseny van. Fel lehet adni ezt, és lehet azt mondani, hogy köszönjük szépen, mi ilyen támogatásokat nem adunk, de ezt én egy gazdaságpolitikai hibának tartanám.

A költségvetés egyébként a mellékletében tartalmazza is - erről mindig számot adunk a parlamentnek -, hogy milyen adó- és egyéb kedvezmények vannak, amit ezek a befektetők igénybe tudnak venni. Kollégámnál itt van a költségvetés példánya, meg lehet tekinteni benne, de ez önöknek is rendelkezésre áll. Tehát ebből a szempontból tiszta lapokkal játszunk, ezek a döntések nyilvánosak, nem is lehetne másképp, az Európai Bizottság az állami támogatásokat nagyítóval, árgus szemekkel vizsgálja,összszámításokat végez, tehát az adókedvezményeketösszszámítják egyébként az adott állami támogatásokkal.

A globalizmusról pedig annyit: mi voltunk a legnagyobb ellenzői annak, hogy a globális minimumadó bevezetésre kerüljön. Ugye, ez jelentős mértékben kiélezte a magyar-amerikai kapcsolatokat is. Balekok viszont nem akarunk lenni, tehát a globális minimumadót azért vezettük be, mert ha ezt nem vezetjük be, azt a különbözetet, ami adóban a magyar és a globális minimumadó szintje között, tehát a 9 és a 15 százalék között van, ezt más országok fölötték volna le. Tehát az itteni Audi - hogy egy konkrét példát mondjak - fizeti a 9 százalékos társasági adót, de Németországban a német adóhivatal szedhetné be egyébként ennek az új szabályozásnak köszönhetően a 9 és a 15 százalék közötti különbözetet. Már bocsánat, de ez a gyár itt működik, ez a cég itt folytatja a tevékenységét, akkor nekünk elemi érdekünk ennek a bevezetése. Tehát csak az utolsó pillanatban adunk fel ilyen álláspontokat. Bízzon bennünk, képviselő asszony, higgye el, hogy a korábbi kormányokhoz képest a hazai vállalkozói szektor támogatása és a hazai kis- és középvállalkozások segítése sokkal nagyobb mértékben van a kormány fókuszában, mint ez korábban volt.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Azt szeretném kérdezni, hogy van-e még olyan kollégánk, aki még nem szól hozzá, és első körben hozzá szeretne szólni. Van-e ilyenre igény? Testmozgásokat látok ott a túlfélen. Ritter Imre szerintem szót akar kérni. (*Ritter Imre: Igen.*) Akkor most megadnám a szót Ritter Imrének.

RITTER IMRE (nemzetiségi képviselő): Köszönöm szépen. Csak egyet nyomtam, nem kettőt. Tisztelettel köszöntök mindenkit. Csak röviden szeretnék az elmúlt időszakra és a legfontosabb nemzetiségi dolgokra kitérni. Egyrészt köszönöm szépen az elmúlt két ciklusban nyújtott támogatást, tényleg azt mondom, a magyarországi őshonos nemzetiségeknél száz éve nem volt ilyen. Nagyon jelentős előrelépéseket tudtunk elérni elsősorban az oktatási és a kulturális autonómia terén, de azt hiszem, hogy szinte minden nemzetiségi területen.

Az elmúlt évek nehézségei a Coviddal, háborúval, energiaválsággal, egyebekkel - katasztrofálisan nézett ki két évvel ezelőtt a helyzet, most azt tudom mondani, hogy az energiakompensációval - 2022 negyedik negyedév, a 2023. évi előleg - meg tudtuk oldani, olyan differenciálással, hogy egyrészt teljesen fel tudtuk használni; és jelenleg folyamatban van a 2023 második félévi, amivel a jelenlegi információim szerint azt mondhatom, hogy energiaszempontból egyetlen intézményünk, oktatási, köznevelési intézményünk működése sincsen veszélyben. Sőt, az jó hír, hogy elsősorban a 2022 negyedik negyedévi abszolút kaotikus helyzet után az idén nyáron-ősszel lejáró energiaszerződéseknél lényegesen jobb feltételekkel tudtunk új szerződéseket kötni, mint a korábbi időszakban, ami azt jelenti, hogy várhatóan az energiaköltségek fajlagosan csökkenni fognak adott fogyasztást feltételezve is.

A másik nagyon jelentős problématerület, a közétkeztetés többletköltségei. Én bízom benne, hogy a 2024-es évre ez is, hasonlóan az energiához kezelhető lesz. Két héttel ezelőtt Pintér Sándor miniszter úr ígéretet tett a miniszteri meghallgatásnál, hogy központilag - az energiakompensációhoz hasonlóan - a többletköltségekre kidolgoznak egy rendszert, amivel ez 2024-ben kezelhető lesz. Így, azt gondolom, hogy

a legfontosabb működési dolgainkat tudtuk rendezni, és ebben köszönöm a segítséget. Természetesen át kellett gondolnunk minden prioritást, így a beruházás-felújításnál az volt a legfontosabb szempont, hogy minden korábbi években megkezdett beruházást, felújítást be tudjunk fejezni, ne maradjon semmi félbe. Most azt tudom mondani, néhány hete úgy állunk, hogy nagy bizonyossággal mindent, akár országos nemzetiségi önkormányzat vagy helyi nemzetiségi önkormányzatok által elkezdett kisebb-nagyobb beruházásokat '24-ben vagy legkésőbb '25 első félévében be tudunk fejezni. Tehát a finanszírozási háttér megvan hozzá.

Amit viszont szeretnék felvetni, és ez egy általános szemléletbeli dolog, amiben szeretném kérni a segítséget, hogy éppen az előző két ciklusban elért jelentős támogatásemelés, illetve jelentős törvénymódosítások révén többek között most már több mint száz köznevelési intézmény fenntartói és tulajdonjogainak az átvételével és egy sor más területen is nem az országos, de a helyi nemzetiségi önkormányzatok is olyan feladatokat vállaltak át, döntően az államtól, amelyre az előző 25-30 évben nem volt példa. Ennek viszont a kezelése és minden felelőssége az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatokon van, amelyek saját bevétellel érdemben nem rendelkeznek. Tehát itt az épületfelújításoktól az üzemeltetésen át minden finanszírozása mint államtól átvett feladat, csak költségvetési támogatásból lehet. Mint ahogyan a legkülönbözőbb pályázatok kiírásainál is még mindig ott tartunk, hogy a „Magyar falu” programtól kezdve egy sor más pályázatnál is a nemzetiségi önkormányzatok még mindig kimaradnak, holott ugyanazokat a feladatokat végzik el, mint adott esetben egy települési önkormányzat vagy adott esetben a Klebelsberg vagy más intézményfenntartó szervezetek, egészen olyan picidolgoig is, hogy mondjuk, a települési önkormányzatok az elektronikus aláírásnál költségmentesen kapják meg, a nemzetiségi önkormányzatnak fizetni kell érte. Itt nem az 50 ezer forint a lényeg, bár mondjuk, egy 500 ezer forintos éves működési költségvetésből nekünk az 50 ezer forint is nagyon sok, hanem a szemlélet, hogy átállni arra, hogy ma már a nemzetiségi önkormányzatokat mindenhol, a pályázatok kiírásánál, a költségvetés összeállításánál figyelembe kell venni, mert olyan feladatokat látunk el, amiket a korábbi esztendőkből nem. És ebben kérném a segítséget a továbbiakban.

Mi igyekeztünk az elmúlt négy évben a kisebb-nagyobb elvonásokat viszonylag fegyelmezetten tudomásul venni, leszámítva 2022-t, hiszen ott úgy nézett ki, hogy Covidon túlvagyunk, és békeidő volt, és ott volt egy kétmilliárdos emelés, de '20-ban, '21-ben és '23-ban, '24-ben csökkenés volt a nemzetiségek támogatásánál. Tehát ebben kérem majd a segítséget a jövő évben a '24-es költségvetés meg a különböző pályázatok kiírásánál, előkészítésénél. Még egyszer köszönöm a korábbi és a ma is meglévő lehetőségeinket.

ELNÖK: Most nem tudom kiolvasni a testtartását, miniszter úr, akar-e reagálni? *(Jelzésre:)* Parancsoljon akkor!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Talán csak annyit, köszönöm, elnök úr, és köszönöm képviselő úrnak a kérdését és a megjegyzését, hogy az elmúlt száz évben nem volt ilyen támogatás a nemzetiségek tekintetében, hogy ezeket a pályázatokat nem mi írjuk ki, mi a fedezetet biztosítjuk ehhez. De ha megvannak a kiírások, ez már más tárca hatásköre. Nyilván segíteni fogjuk, ösztönözni fogjuk mi is a Pénzügyminisztérium részéről, hogy ezeknek a kiírása minél hamarabb megtörténjen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Most még egyszer nekifutok annak, hogy van-e olyan kolléga, aki még nem szólt hozzá és szeretne szót kapni? *(Nem érkezik)*

jelzés.) Én ilyen igényt nem látok. Én hozzászólnék, csak hogy ne érje szó a ház elejét, először átadnám az ülésvezetést alelnök úrnak, Szabó Zsoltnak. Parancsoljon!

(Az ülés vezetését Szabó Zsolt, a bizottság alelnöke veszi át.)

SZABÓ ZSOLT (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Átveszem az ülés vezetését, egyben megadom önnek a szót. Parancsoljon!

VAJDA ZOLTÁN (MSZP), a bizottság elnöke: Köszönöm szépen. Miniszter úr, jó sok kérdésem lesz. Itt a kolléga mellett kérdezte, hogy hány kérdésem lesz, hogy 48-ig eljutok-e. Nem számoltam, de néhány kérdésem lenne.

Ha megengedi, előtte egy nagyon gyors elemzéssel kezdeném, és persze az lesz a kérdésem a végén, hogy egyetért-e a gyorselemzésemmel. A gyorselemzésem kiindulópontja egy valamikori csempekereskedő, egy Parragh László nevű kamarai elnök, aki azt nyilatkozta pár nappal ezelőtt, hogy a következő tíz évünk tönkre van téve. Ön egyetért ezzel a kijelentésével, hogy máris egy kérdéssel kezdjem. És hogy coming outoljak önnek ebben a tekintetben: én részben egyetértek a parraghi véleménnyel. Mondjuk, azt nem tudom egyébként, hogy kinek a nevében beszél Parragh László, ahogyan azt sem, hogy milyen mandátummal rendelkezik ahhoz, és hátha ebben is tud segíteni, hogy helyes-e, ha egy kamarai elnök hozzászól a monetáris politikához ilyen erővel, vagy úgy általában a gazdaságpolitikával kapcsolatosan ilyen nyilatkozatokat tesz. Mert, még egyszer, azzal én egyetértek, hogy a következő éveink tönkre vannak téve, de én ezt elsősorban három ember felelősségének látom, miniszter úr. Az egyikük, akinek a felelősségét látom ebben, hogy a következő éveink tönkre vannak téve, ahogyan Parragh László mondta ezt, Matolcsy György jegybankelnök, a másik ember, akit felelősnek látok ebben, az Nagy Márton gazdaság-visszafejlesztési miniszter és, miniszter úr, szerintem ön a harmadik. Önök miatt kerül az országunk szerintem ebbe a helyzetbe, az önök szakmaiatlansága, de amit sokkal súlyosabb bajnak látok, a szakmaiatlanságukon kívül, amit kritikusan katasztrófális, nagy bajnak látok, az hármójuknak, még egyszer, Matolcsy jegybankelnök úr, Nagy Márton elvileg gazdaságfejlesztésért felelős, valójában ezt visszafejlesztő miniszter és ön, miniszter úr, a nyilvánosság előtt folytatott vitája, ami szerintem katasztrófa.

Önök egyébként is, engedje meg, hogy ezt pár szóban elmondjam, szerintem együtt is, de önök hárman külön-külön is csődöt mondtak. Nagy Mártonnal kezdeném. Nagy Mártonnak az lenne a feladata másfél éve, hogy az ország gazdasága fejlődjön, de az elmúlt időszakban mit láttunk? Gazdasági zsugorodást, recessziót, és hála Isten, nagyon örülünk neki, most úgy tűnik, mintha kezdenénk ebből kimozdulni, de az biztos, hogy a gazdaságfejlesztési miniszter a gazdaság fejlesztését nem tudta elérni, az én meglátásom szerint ő csődöt mondott.

Ahogy szerintem a jegybankelnök úr, Matolcsy György is csődöt mondott, hiszen elszabadult az infláció Magyarországon. Örülünk neki, hogy az ukázt elértük, tehát hurrá, egyszámjegyű az infláció, ez a 9,9 százalék egyszámjegyűnek minősített, egy kicsit olyan, mint amikor az áru a boltban nem 1000 forint, hanem csak 999 forint és akkor el szeretnénk hinni azt, hogy az valójában 900 forint és nem 1000 forint. De ne felejtsük el, hogy nem lehet cél, az egyszámjegyű infláció, az ideális infláció valahol 2 és 4 százalék között lenne, 2-3, de legyünk megengedők, mondjuk, hogy 4 százalék lenne.

És, miniszter úr, én azt gondolom, hogy ön is csődöt mondott, mert ön definíció szerint a költségvetés egyensúlyáért kellene hogy feleljen. Ehhez képest - idézőjelben - „elérte” azt, hogy az államháztartásnak az éves hiánycélját

drámaian megemelték, 5,2 százalékra, és hogy máris idempesszek egy kérdést, erről azt jelezte az Európai Unió már, hogy még a megemelt hiánycélt sem hiszi el. Ön elhiszi, miniszter úr? Tehát teljesülni fog az 5,2 év végére?

Szóval, a gyors helyzetértékelés annyi, hogy szerintem önök így hárman, ez a három szereplő külön-külön szakmai csódba kerültek, de még egyszer, igazán a drámai problémának az önök nyilvános vitáját látom. Mind a hárman azt hangoztatják...

ELNÖK: Bocsánat, elnök úr! Nem szeretnék tiszteletlen lenni (*Vajda Zoltán: Ne is!*), az a kérésem, ne személyeskedjünk, hanem próbáljuk meg a kérdéseket konkrétan feltenni, szakmai kérdéseket. Köszönöm.

VAJDA ZOLTÁN (MSZP): Én ennél nyugodtabban nem tudom mondani ezt. Tehát én ezt nem személyeskedésnek gondoltam, hanem így látom. De akkor még egyszer nem mondom a nevüket, hanem akkor csak általánosságban szerettem volna mondani, hogy mintha mind a hárman azt gondolnák, hogy a másik kettő a hibás. És azt gondolom, hogy önök személyeskednek a vitájukban, én hallottam sok olyan nyilatkozatot, amikor önök személyeskedtek. De befejezem akkor ezt a helyzetértékelést, alelnök úr, csak aggódom a hazámért, mert a befektetők szemében az ilyen nyilvános viták bizalmatlanságokat szülnek.

És hogy visszatérjek az előbb említett úr, kamarai elnök idézetére: szerintem ez az a harc, ami hazánkat tönkretette. Szóval, ez a három szereplő, az önök vitáját látom, és ezt most kiegészítette egy ilyen proxy szájkarateharcos, egy ilyen ex csempekereskedő, aki folyamatosan ostromozza a Magyar Nemzeti Bankot, persze egyébként részben joggal.

Úgyhogy a kérdésem, hogy rátérjek a kérdésekre, miniszter úr, hogy ön valamennyi minimális felelősséget érez-e azért, hogy az egész Európai Unióban a legmagasabb CDS-felárat - tehát a csódkockázati felárról beszélünk, hogy mindenki tudja, miről van szó - a magyar papírok után kell fizetni. Nem elképzelhető-e ön szerint, hogy ez a magas kockázat az, amit például épp ön jelent azzal, hogy a költségvetésen keresztül ilyen magas kamatot kell fizetni? Úgyhogy az lenne a kérdésem, megtisztel-e azzal, hogy értékeli az én gyorselemzésemet. És egyébként jelezze már, hogy folytatni fogják ezeket a nyilvános vitákat, továbbra is harc lesz-e a nyilvánosságban a kormányzat és a jegybank között vagy együttműködés lesz. És ha folytatják a harcot, ön szerint ezzel jól tesznek-e szeretett hazánknak?

Na, hát ennyi lett volna a bevezetőm, és akkor kérdéseim lennének úgy általában a költségvetésről. Először, mert strukturálni próbáltam, a költségvetésről általában tennék fel kérdést, hogy mit kíván tenni a kormány, önök annak érdekében, hogy a költségvetésünk ne a legátláthatatlanabbak között legyen a világon. Mondok két nagyon vonzó országot, mondjuk, Etiópia és Uganda, ez a két ország is az International Budget Partnership felmérése szerint megelőz minket a költségvetés átláthatósága tekintetében.

Az ideai költségvetésről. Már elhangzott kérdésként valóban, hogy önök ezt lényegében rendeletben, parlamenti kontroll és jóváhagyás nélkül alkották meg, aztán persze idehozták a parlament elé. Ön általában is vagy konkrétan a költségvetés kapcsán hogyan látja a parlamenti kontroll jelenlegi szerepét? Lát-e igényt ennek a változására? Ha igen, akkor milyen változásokat tartana előnyösnek ezen a téren? (*Herczeg Zsolt távozik az ülésről.*)

Egyébként csak halkán emlékeztetném: ha jól számolom, akkor másodszor futunk össze így, ilyen körben a '24-es költségvetés témájában, és én azt jósolnám, hogy harmadszor már csak azért nem fogunk, mert mondjuk, hogy idén év végén vagy én azt gondoltam, hogy mondjuk, jövő nyár közepén majd valami pótköltségvetés lesz. Bár,

ha én jól füleltem most, mintha mondott volna egy olyat, és segítsen, mert időnként nem hallottam mindent jól, mintha olyat mondott volna, hogy lesz áttekintés, én ezt a szót írtam fel magamnak, hogy jövő év februárjában áttekintés lesz. Egy pillanatot mintha nem jól figyeltem volna, és az áttekintés csak egy szinonimája a módosításnak? Vagy semmi? Mert látom, hogy bólogat, hogy nem, de akkor tegye meg, hogy elmondja, jól látom, hogy miről van szó. Tehát lesz-e pótköltségvetés idén év végén vagy jövő nyár közepén, vagy ezt is majd ugyanúgy rendeletekkel megoldják? Csak hogy tisztán lássuk a rendeleti megoldást. Ez azt jelenti, hogy a döntéshozatal teljesen átláthatatlan, nyugodtan lehet, hogy egy felcsúti mosókonyha mögötti sufnyiban születnek a döntések, és ez szerintem biztosan nem segíti az átláthatóságot. Szóval, én nem szeretnék Nostradamust játszani, de azért azt hadd mondjam, hogy a piaci elemzők többsége a habitusokból fakadóan vagy sír vagy kacag, látva a költségvetés fő számain, és ön is meg a kollégája is mindig arról beszél, hogy milyen hasznos, hogy a nyár elején korai a költségvetés elfogadása, most is említette ezt ön, miniszter úr, hogy milyen jó dolog, mert akkor hosszú idő van felkészülni a piaci szereplőknek. Amikor a fő számok is változnak, akkor segítsen, hogy ez mitől lenne hasznos. Elvi szinten akár tudnánk arról beszélgetni, hogy tud hasznos lenni olyannak, hogy hamar van egy költségvetés, de alapvetően változnak a költségvetés számai.

És akkor még egy kérdés, hogy ennek kapcsán hátha megvilágosítja a gondolataimat, hogy van-e olyan szabály elvileg, amely alapján ki tudná zárni azt, hogy a kormány decemberben ismét rendeletben egy új költségvetést alkosson. És akkor itt tisztán beszéljünk, mert próbálok úgy fogalmazni: a rendeleti költségvetést kizáró szabályozásokat firtató kérdésekre biztosan nem lesz jó válasz az, hogy erre nincsen szükség. Tehát ez nem lenne jó válasz, ha ezt mondaná.

És hogy van-e szükség vagy sem? Mióta itt ülünk, tart a bizottság ülése, azóta jött ki a KSH-nak a beruházásokkal kapcsolatos brutális száma, miniszter úr, 12,1 százalékkal esett vissza év/év alapon a beruházás. Hogyan értékeli ezt, ami most kilenckor jött ki a KSH-tól?

Ehhez közvetett módon tartozik, hogy egy lábon áll a költségvetésnek a bevételi oldala az áfa tekintetében, hogy lényegében az áfabevételtől függ egy költségvetés egyensúlya, és ahogyan a fogyasztás visszaesik, irtózatosan vissza tud esni a fogyasztás, így az áfabevétel is csökken.

Már többször mondtam az átláthatóságot, hogy miért gondolom, hogy nem átlátható, mondok még egy példát erre, hogy mondjuk, a központi költségvetés végrehajtási adatait a MÁK, a Magyar Államkincstár 2023-ra, én úgy tudom, hogy egyáltalán nem tette közzé. Tavalyra, '22-re és a korábbi évekre én havi szinten ezt meg tudtam találni, ha kell, a linket is ide tudom tenni, hogy hol kerestem én. Én most nem találok. Ha van, akkor segítsen. Mert én ilyenkor mindig testbeszédet próbálok olvasni, majd segítsen, hogy akkor valahol megtalálom-e. Ha megtalálom, akkor nem releváns az a kérdésem, hogy miért maradt el ez az adatközlés. Ahol én kerestem, ott nem találok.

A következő csoport, ahol szeretnék önhöz kérdéseket feltenni, ez egy ilyen fiskális szabályok, én úgy írtam fel magamnak. Erről is volt részben szó, de egy picit másként kérdezném meg, hogy a Covid elején mind az Európai Unió, mind Magyarország ebből következően felfüggesztette az addig hatályban lévő fiskális szabályokat. És, ugye, az EU-ban folynak arról tárgyalások, hogy legyen valamilyen megújított szabályrendszer, de még - ha jól érzékelem - nincs igazán megegyezés a tagországok között. A korábbi EU-s szabályrendszernek, a maastrichti 3 százaléknak meg a 60 százaléknak a kivételével a magyar kormány magára nézve szerintem nem tekintette igazából kötelezőnek ezt, hiszen arról volt szó, hogy euróövezeten kívüli EU-tagok esetében ezek nem szankcionálhatók.

Ha már idehoztam az eurót így félmondatban, akkor hátha ezt a platformot felhasználja arra, hogy megfogalmazza gondolatait. Egyszer én már hallottam öntől egy kicsi hangsúlybeli változást az euró bevezetésével kapcsolatosan, hátha erről tud egy pár szót mondani.

Egyébként pedig a jelenlegi helyzetben a kormány milyen követelmények szerint tervezi a központi költségvetést, és milyen költségvetési szabályokat mikor kíván ismét a magyar szabályozásban életbe léptetni. Vagy hogy ezt a bonyolult körmondatot sokkal egyszerűbben fogalmazzam meg: mennyire biztos abban, hogy a kormányzat a '24-ben visszatérő maastrichti kritériumokat fogja tudni tartani. Ön az előbb azt mondta egy kérdésre, hogy egészen biztos a 2,9 százalék tartásában, hiszen erre törvény van, akkor tartani kell. Miniszter úr, az idénre is volt törvény, aztán nem sikerült tartani.

Még mindig átláthatóság, ez nekem ilyen kis nünükém. A középtávú fiskális keretrendszer része a decemberben kormányhatározatban megállapított középtávú költségvetési keretszámok publikálása. Ezt, én megint úgy érzékelem, hogy a veszélyhelyzetre hivatkozva a kormány nem határozta meg az elmúlt években, várható-e, hogy önök közzé teszik a hároméves költségvetési keretszámokat? Amit én utoljára találtam: 2019. december 23-ai dátummal van egy kormányhatározat. Van-e más ilyen, frissebb?

A nemzetközi jó gyakorlatból annyit szeretnék kiemelni csak így felsorolászerűen - ön is említett itt egyébként példát erre, kollégája, államtitkár úr is szokott mindig nemzetközi példákat nagyon jól mondani, tervezik-e, hogy jó trendeket, jó gyakorlatokat átvesznek a költségvetéssel kapcsolatban? Mondok ötleteket, de ezt szeretettel teszem. Mondjuk, ilyen a spending review, tehát a költségvetési kiadások vagy némely kiadás részletes értékelése. Vagy hogy érdemben hosszú távú kivetítések legyenek. Vagy hogy egész konkrétumot mondjak: a költségvetési intézkedéseknek a nemek közti egyenjogúságra milyen hatása van. Egy ilyen értékelésre is vannak nemzetközi példák, ilyen tesznek-e majd a költségvetéssel? Vagy hogy, mondjuk, a részben állami tulajdonban lévő vállalatoknak a kvázi fiskális, valójában, úgy írtam fel magamnak, hogy közvetlen költségvetési kiadásokat helyettesítő tevékenységének a bemutatása, lesz-e ilyen? Vagy hogy egy év közepi részletes költségvetési jelentést fognak-e publikálni? És még hosszú sorom lenne ötletekkel, hogy miket lehetne tenniük. Egyetlenegyem emelnék ki még, bár itt van két olyan kolléga is, aki zöldpártot képvisel, én a zöldköltségvetés kapcsán olyat javasolnék, hogy lehetne ilyen green budgeting nevű dolog is, tehát ilyen zöldköltségvetési tervezés. Mondjuk, az osztrák kormánynak van erre kiváló programja, ha kell, akkor URL-t is tudok adni, hogy hol tudják megtalálni.

Egyébként meg tervezik-e a költségvetésnek olyan átcsoportosítását, hogy a lakosság egészségét, életét egyre inkább veszélyeztető egyik legsúlyosabb tényezőtől, a szélsőséges időjárás okozta csapásoktól hogyan óvják meg az embereket, különös tekintettel az épületállomány ellenállóbbá vagy energiahatékonyabbá tételére?

Lehet, hogy hízelgő lesz a kollégáknak, amikor azt mondom, hogy a végére még egy-egy gyors kérdést szeretnék, és aztán én befejezem a gondolataimat. Mondjuk, az egyik gyors kérdésem az lenne, hogy gondolja-e miniszter úr, tisztelettel, hogy a kormányzatnak a működési kiadásain is lehetne spórolni. Mert nehéz szerintem úgy önnek pénzügyminiszterként a megszorítások mellett érvelni, hogy mondjuk, a külügyminiszterük fél év alatt magánrepülőn beutazza a Nap-Hold távolságot. Vagy hogy más mondjak, van itt propagandista, a propagandistákon is lehetne spórolni. Elloccsolnak propagandára közvetlen módon, amit egyértelműen látok, mondjuk, 200 milliárdot. Nem tartja abszurdnak, hogy ez a 200 milliárd, amit a propagandára

ellocsolnak, az nagyságrendileg annyi, mint a munkanélküli ellátás? Ön szerint hol van nagyobb társadalmi haszna ennek a pénznek, a propagandán vagy máshol?

De ha kormányzati kiadást mondok, működési kiadást, akkor egy egész konkrét intézményt hadd hozzak ide: ez a MEKH, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal. Azért merem idehozni, mert én elnök asszonyának, Juhász Editnek egy nagyon szeretetteljes levelet írtam, ahol jó sok kérdést feltettem, sőt meghívtam a bizottsági üléseinkre. Ő a levélre a szó formális értelmében válaszolt, tehát választ kaptam, tehát papírlapra szavak lettek írva, válasz nem nagyon lett, és nem is jelent meg a bizottsági ülésünkön. Hátha miniszter úr segít abban, hogy egy konkrét kormányzati intézmény, a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal 8,4 milliárdos bevételt tervezett és 16,4 milliárdos bevétel teljesült. Ezt az elnök asszony leveléből tudom. Ennek a bevételbővülésnek az az érdekessége, hogy ennek a döntő többségét a túlélésükért küzdő, az ellátásbiztonságot mindenáron biztosítani kívánó közműcégek adják oda. Én azt látom ennél az intézménynél, egyrészt felfoghatatlan pazarlóan működik, ha gondolja, akkor tudok példákat mondani, hogy mondjuk, az egy főre eső személyi kiadás közel 20 millió forint ennél a kormányzati intézménynél, egy főre egy hónapban cirka 1,6 millió forintot fizetnek fejenként. Tudok más példákat mondani, hogy milyen pazarlóan működik, de én valójában azt látom, hogy önök felügyeleti díjnak álcázva adót szednek be a közműcégektől, mert utána ez az intézmény 3,9 milliárdot átutalt önöknek, bocsánat, nem önöknek, hanem a központi költségvetésnek, elnézést. Tehát én azt látom, hogy felügyeleti díjnak álcázott adót vetnek ki olyan közműcégekre, amelyek közben alig élnek. Segítsen, hogy hol látom rosszul ezt. Ha meg így van, akkor miért csinálják ezt?

Még szívesen beszélek a pártpropagandáról, hogy az általános kommunikációt és a pártpropagandát szerintem nem lehet megkülönböztetni, ezt költségvetési szempontból is látom, mind a kettőt közpénzből finanszírozzák. Közgazdászként, miniszter úr, a magyar pénzügyi kormányzat vezetőjeként önnek mi a véleménye erről, ezen tények önt mennyire zavarják, mondjuk, a szakmai hivatástudatát, hogy így fizetnek propagandát? Egyébként, mivel ez a költségvetés is tarthatatlan lesz, ezért javaslom, vágjanak le a propagandából is valamennyit. Adtam segítséget, hogy hol van mozgástér.

És hogy még egy friss hírt idehozzak, mert ennek kapcsán jut eszembe, és segítsen, mert engem zavar ez a hír, hogy a Magyar Államkincstár honlapján egy olyan kérdőív jelent meg, én ezt imént láttam, néhány perccel ezelőtt, ahol az iránt érdeklődnek az emberektől, hogy tisztában vannak-e azzal, hogy a magyar állampapírok visszaváltási feltételeit bármikor megváltoztathatják. Miniszter úr, önnek erről mi a véleménye, ha ilyen, szerintem bizonytalanságot szülő kérdőív megjelenik. Tudott-e ön erről? Mi a gondolata erről?

Utolsó utáni, utáni kérdésemből már csak kettő maradt, és befejezem. Két friss dolgot szeretnék idehozni. Az egyiket már megtettem, a másik pedig a repülőtér, hogy akkor önök tényleg napokon belül ki is fizetik, és megveszik a repülőteret? Hol vannak azok a hatástanulmányok, szerintem pénzügyminiszternek kell, hogy legyen olyan hatástanulmánya egy ilyen bődületes összeg kifizetése előtt, amely kimutatja, hogy ez a közpénznek a lehető legjobb felhasználása, hogy egy alfa külföldi tulajdonostól most éppen egy béta, egy francia külföldi tulajdonos legyen benne. Mi a pontos eredménye ennek? De ide tudnám hozni, mondjuk, a zuglói, Bosnyák téri gigaberuházást is, amit önök közpénzből vettek meg. Annak a mértékéről csak azt kell tudni, tehát egy Bosnyák téri irodaberuházásról van szó, egy félkész irodaberuházásról, annak a költsége nagyságrendileg fele annyi, mint a Dubajban található Burdzs Kalifa teljes bekerülési költsége. Nem vagyok ingatlanszakértő, de ránézésre azt gondolom, hogy a világ

legmagasabb, közel egy kilométer magas épületének a költsége nem tűnik arányosnak, hogy kétszer annyi, mint egy Bosnyák téri félkész ipari beruházás.

És legvégül az utolsó, mert EU-pénzekről szerintem érdemes abban a tekintetben beszélni, mert fontos egyetértési pontokat is találni, és én tökéletesen egyetérték önnel, önökkel, kormánypárti kollégákkal, amikor az uniós pénzek kapcsán arról beszélnek, hogy ezek a pénzek megilletnek minket, ön ezt a szót használta, hogy megilletnek minket. Illetve azt is mondta... *(Varga Mihály: Jogosan járnak.)* Tessék? *(Varga Mihály: Jogosan járnak.)* Jogosan jár, én szinonimaként használtam. Illetve azt a szót használta, ezt felírtam magamnak, hogy kárt okoz hazánknak, hogy nem érkezik meg a pénz. Egyetértünk, ezek a pénzek megilletik szeretett hazámat, ugyanakkor az szerintem evidencia, hogy a Brüsszelben ülő döntéshozók feltételekhez kötik ezeket. Számomra nem az a meglepő, hogy most vannak feltételek, számomra az a meglepő, hogy korábban nem voltak ilyen feltételek, vagy ha voltak, azokat lazán veszik. Önök pedig alkatukból adódóan mintha ezeknek a feltételeknek nem tudnának megfelelni.

De most mintha lenne egy pozitív hír: szóba került a mai ülésünkön is, hogy valamennyi pénz érkezik Brüsszelből. És ezt Navracsics Tibor miniszter is örömmel vette, ahogyan mindannyian örömmel vesszük. Segítsen, ha Gulyás Gergely minisztertársa azt ígérte, hogy az oktatásban dolgozók bérét akkor rendezik, ha érkeznek a brüsszeli pénzek, akkor, ugye, most érkeznek ezek a pénzek?

És hogy a legvégére furcsán tegyem föl: ha mégsem lesz Navracsics Tibornak igaza, és érdemben nem érkeznek a pénzek, ami sajnálatos lenne, akkor hogyan jön össze a 4 százalékos növekedés jövőre?

Ezeket mondtam volna el. Köszönöm, alelnök úr meg mindenki a türelmét.

ELNÖK: Köszönjük szépen ezt a sok kérdést. Megadom a szót a miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm, alelnök úr. Nem biztos, hogy mindig ugyanazt értünk szavak alatt *(Vajda Zoltán: Az lehet.)*, ezért azon gondolkoztam, hogy elnök úr kiket nevez propagandistának. Az újságírókat, akik a munkájukat végzik? *(Vajda Zoltán: Nem!)* Mert akkor azt az újságírót is annak kell nevezni, aki itt ül a teremben, és egyébként önnel csinált egy baloldali lapba egy egész oldalas interjút. Úgyhogy az a bevezető, amit mondott, azért nem lepett meg, mert azt olvastam. Megjegyzem, egy kicsit jobban jártunk volna, ha felolvassa ezt az interjút. *(Vajda Zoltán: Köszönöm. Ezt dicséretnek veszem. Ez jólesik.)* Mindegy, ebből egy szemelvényt adott elő elnök úr, én ezt nem kifogásolom, ez nyilván szíve-joga, nem értek vele egyet, mélységesen nem értek vele egyet. *(Vajda Zoltán: Ezért szép az élet!)*

És azon gondolkoztam, hogy az elnök úr frusztráltságának mi az oka. Szerintem az az oka alapvetően, hogy a gazdasági környezet javul, az egyensúlyi helyzet folyamatosan javul, és ez önöket zavarja. *(Dr. Hargitai János: Persze!)* Tehát én azt látom, elnök úr, hogy a tényeket nem hajlandók figyelembe venni. Nem hajlandók figyelembe venni azt, hogy a külkereskedelmi egyenlegünk már pozitív, nem hajlandók azt figyelembe venni, hogy a folyó fizetési mérleg sokkal jobb, mint a tavalyi évben. Nem hajlandók figyelembe venni azt, hogy az államháztartási hiány és adósság szempontjából egy csökkenő pályára helyezük az országot. Nem hajlandók azt figyelembe venni, hogy az infláció mértéke csökken. Hát, önök elvesztik az ellenzéki hozzászólások 60 százalékát, mert az inflációról beszéltek. Ha ez csökken, és visszaáll arra az egyensúlyi szintre, mint ami korábban volt, akkor önök elveszítik a témáikat. Nem hajlandók figyelembe venni azt, hogy a reálbérek újra növekedni kezdtek. És nem hajlandók figyelembe venni azt sem, hogy a növekedés visszatér. Én azt hiszem, hogy

ez az önök alapvető problémája, elnök úr, ezekkel a kérdésekkel kellene foglalkoznunk, hogy hogyan lehet ezeket felgyorsítani. Önök meg arról beszélnek, hogy két évvel ezelőtt mi volt. Bennünket ez már nem érdekel, elnök úr! Bennünket az érdekel, hogy ezzel az országgal a következő években mi fog történni, és hogy ez a gazdasági növekedés, ami visszatér, egyensúlyi legyen, stabil legyen, hosszabb távon fenntartható legyen, ehhez társuljanak olyan zöldberuházások, amelyek az ország növekedését segítik és így tovább.

Összefoglalóan, ha ön is megtisztelt azzal, hogy egy bevezetőt mondott, akkor a bevezetőjére válaszolva azt tudom mondani, hogy én az újságírókat nem tekintem propagandistának, a munkájukat végzik. Egy. Kettő: a gazdasági helyzet javulásával nyilván a költségvetési helyzet is stabilizálódni fog.

Most itt is tegyünk egy megjegyzést. Önök úgy tekintenek a költségvetésre, mint amit kőbe kell vésni, és mint ami nem alkalmazkodhat ahhoz, ami egyébként egy évben a gazdaságban történik. Szabó alelnök úr kitűnően elmondta: a költségvetés egy technikai eszköz, hogy azokat a gazdasági célokat, gazdaságpolitikai célokat vagy társadalmi célokat elérjük, amit magunk elé tűztünk. Ehhez alkalmazkodni kell a költségvetésnek is. Nagy hiba lenne, ha egy elfogadott költségvetéshez kellene mindig az életet hozzáigazítani, mert az energiaárak változnak, mert háború tör ki a szomszédunkban, mert az infláció mégsem úgy alakul, ahogyan azt gondoltuk, mert a természeti helyzet, egy aszály, egy száz éve nem tapasztalt aszály környékén megváltoztatja egyes ágazatok tevékenységét, teljesítményét. Elnök úr, én tisztelem önt (*Vajda Zoltán: Köszönöm.*), ön komoly felsőfokú intézményeket végzett ember, és úgy tudom, hogy tanít is, tehát a következő generációnak is ad át tudást, én arra hívnám fel az ön figyelmét, hogy ne a gombhoz varrja a kabátot, hanem a kabáthoz a gombot, ha megenged ennyit előljáróban. De azt hiszem, már így is egy kicsit hosszabban beszéltem.

A kérdéseire válaszolva. Azokra a kérdésekre már nem térnék ki, amikre itt válaszoltam az ön bizottsági tagtársainak a felvetésére, úgyhogy, ha megengedné, én csak azokra akarnék kitérni, ami ahhoz képest új volt. Önnek egy kicsit be van akadva Parragh László, de ezt Parragh Lászlóval beszélje meg. A kamarai elnök véleményének kommentálása nem a pénzügyminiszter feladata, és ez nem tartozik egyáltalán rá.

Átláthatóságról már beszéltem. Parlamenti kontrollról beszéltem.

Itt megint egy félreértés, de a köztünk lévő távolság okozhatja (*Vajda Zoltán: Fizikailag?*), hogy a hang terjedése... (*Vajda Zoltán: Lehet.*) Valami itt van középen. Én azt mondtam, hogy áttekintjük, nem azt, hogy áttervezzük. Áttekintjük. Erre pedig mindig szüksége van egy kormánynak is, hogy adott időközönként a gazdasági folyamatokat áttekintse. Én erről beszéltem.

A beruházások. Az előző évi bázis kifejezetten magas volt, még a '22-es, ezt tegyük mindenképpen hozzá, de valóban nem túl fényes számok. Azt hozzá kell azért tennem, hogy továbbra is dobogósak vagyunk a beruházási rátát tekintve az Európai Unióban. Tehát még így is, hogy az állam jó néhány beruházást elhalasztott, azt kell mondanom, hogy a magánberuházások és a külföldi tőke beruházásainak köszönhetően egy nagyon magas beruházási rátával rendelkezünk. Vannak, akik ezt egyébként támadják is közgazdaságilag, szakmailag. Mi azt gondoljuk, hogy ez viszont jó, mert ha beruházások vannak egy országban, akkor hosszú távon is annak az országnak a lehetőségeit, kilátásait, profilkilátásait kedvezően ítéli meg a vállalkozói szektor.

Itt is nem értünk egyet, elnök úr: az adatokat közzétesszük. És nemcsak mi tesszük közzé, nemcsak a Kincstár, nemcsak a Pénzügyminisztérium, hanem az MNB, a KSH, az Eurostat és így tovább. Tehát adatözön van.

Ön klasszikusan minden adatot megkap, ami ahhoz szükséges, hogy a Költségvetési Bizottság elnökeként az ellenőrző munkáját is ellássa. Többek között, mondjuk, féléves jelentést küldünk a bizottságnak arról, hogy az államadósság hogyan alakul. Most is megküldtük. Láttá, elnök úr? (*Vajda Zoltán bólint.*) Nem merem megkérdezni, hogy hány oldalas a jelentésünk, mert lehet, hogy bajba kerülnék. Meg tudja mondani, hány oldalas ez a jelentés? (*Vajda Zoltán: Nem gondoltam, hogy vizsgáztatva leszek, miniszter úr!*) Nem baj. Én se az oldalszámot nézem, amikor elolvasok egy anyagot. De ezeket megküldjük, ezeket rendelkezésre bocsátjuk.

VAJDA ZOLTÁN (MSZP), a bizottság elnöke: Miniszter úr, egy költségvetés oldalszámái mindig helyesek. Az oldalszámok helyesek. Más, ami a papírra van vetve, sokszor nem az, én azt gondolom.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Folytatnám, elnök úr, ha engedi. (*Vajda Zoltán: Igen, csak kérdezett.*) Tehát én azt gondolom, hogy az adatokat rendelkezésre bocsátjuk.

És a középtávú tervezés sem szűnt meg, tájékoztatnám erről. Minden évben konvergenciaprogramot nyújtunk be az Európai Bizottságnak; ez egy középtávú kitekintés, hogy a következő években hogyan fog alakulni szerintünk az államadósság és az államháztartási hiány, a költségvetési gazdálkodás. Ezt idén is megtettük, tehát ez rendelkezésre áll. És ha ez nem volna elég, decemberben minden évben egy újabb anyagot szoktunk általában publikálni az államháztartási kilátásokról. Ezt idén is meg fogjuk tenni. Tehát azt kell mondanom, hogy nem valós a megjegyzése, adatokat igenis biztosítunk és közzéteszünk.

Hogy a propagandára hogyan költünk 200 milliót, azt majd egyszer mondja el nekem, mert én nem ezt látom. Kétségkívül, hogy a közintézmények, televízió, rádió, egyebek működését biztosítjuk, de én nem ismerem ezt a számot, ez nekem egy új megközelítés.

Az Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal kérdése. Egy független, önálló intézményről van szó, önállóan határozza meg a gazdálkodását. Most miért várja el tőlem, elnök úr, hogy ha nem szólok bele egyébként, mondjuk, a jegybank működésébe, akkor beleszóljak egy másik független intézmény működésébe? Ezt most sem fogom megtenni.

Állampapíroknál: ha tudna nekem mondani egy konkrét példát arra, hogy a magyar állam mikor nyúlt bele egy állampapír feltételeibe! (*Vajda Zoltán: Nincs ilyen példa.*) Na, megnyugodtam akkor, mert én sem tudok ilyet mondani. (*Vajda Zoltán: Nincs példa rá. Nem mintha erről lenne most szó, miniszter úr!*) De akkor miért vetjük fel azt a kérdést, hogy most bele akarunk nyúlni? (*Vajda Zoltán: Önök vetik föl!*) Ha az elmúlt 13 évben nem volt ilyen... Tisztelt Elnök Úr! Millió hírt olvasunk naponta, az a mi állampolgári felelősségünk és értelmiségi felelősségünk is, hogy kiválasszuk, hogy melyik hír az, ami kamu, ami fake news, és melyik hír az, amire egyébként lehet álláspontot, véleményt építeni. (*Vajda Zoltán: Ez így van.*) Tehát erre biztatom önt is, hogy szelektáljon a hírek között, mert ha egy elfogultan ellenzéki portálon egy ilyen felvetést olvasok, akkor én először elgondolkozom, hogy van-e valóságalapja vagy nincs. És ha ön is azt mondja, hogy az elmúlt 13 évben az állampapíroknál a feltételekbe soha nem nyúltunk bele, akkor nem értem, miért kérdezi most azt, amit kérdez. Azaz értem, de mindegy.

Brüsszeli pénzek. Elnök úr, itt is azt tudom megismételni, amit mondtam: Magyarországnak jogosan járó támogatásokról van szó. Nem tudom, hogy az emberek általában örülnek-e annak, amikor a fizetésüket megkapják, mert ennek nagyjából annyi relevanciája van a közérzetünkre, ennek az uniós pénznek, ha megkapjuk, mint

amikor ön, én vagy bárki más megkapja a havi fizetését. Az jár önnek. Ez a fizetése, ezért megdolgozott. Magyarországnak ezek a pénzek jogosan járnak. Tehát kifejezetten külön örömködni azért szerintem nem kell, mert most Brüsszel méltóztatott arról döntést hozni, hogy a helyreállítási program keretében a REPowerEU-programunkat jóváhagyja. Ez a pénz Magyarországnak jár. Inkább azt a kérdést tegyük föl, hogy ezt az eszközt a pandémia miatt hozták létre, 2020-ban indult el, mi az oka annak, hogy 2023 végéig írjuk, és Brüsszel ezt a pénzt még mindig nem biztosította Magyarország számára. Inkább ezt a kérdést javaslom elemezni. Tartok tőle, hogy hamarosan a migrációnál kötnénk ki, úgyhogy nem is akarok ebbe belemenni most, mert ez elvonná az időnket. Csak itt is azt akarom az elnök úr számára talán átadni figyelemfelhívásként, hogy ami jogosan jár, amire joggal tarthatunk számot, az jár egy országnak, és inkább az a normálistól eltérő, ha ez a pénz nem érkezik meg. Köszönöm.

VAJDA ZOLTÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Lenne egy ajánlatom alelnök úrnak: ha visszaadja a szót, akkor nem replikázok. Mit szól ehhez? Jó?

ELNÖK: Még egyszer a kérdését...

VAJDA ZOLTÁN (MSZP), a bizottság alelnöke: Tehát az lenne a visszautasíthatatlan ajánlatom alelnök úrnak, hogy visszatartom most magamat, nem beszélek tovább a fake newsról, nem sorolom fel, hogy mennyi kérdésre nem kaptam választ, ha visszaadja nekem az elnöklést, akkor visszatartom magamat. Mit szól ehhez az ajánlathoz?

ELNÖK: Ez lett volna a szándékom. Nagyon szépen köszönjük miniszter úrnak a választ. Egyben visszaadom az ülés vezetését elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Vajda Zoltán, a bizottság elnöke veszi át.)

VAJDA ZOLTÁN (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. És ebben a sapkában viszont akkor nem replikálnék. Ez volt az ajánlatom, és én betartom. És akkor viszont megadom a szót Ander Balázs alelnök úrnak. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Arra kell felhívnom a figyelmet, a kolléga a fülembé súg, hogy 11-kor miniszter úrnak valahová mennie kell, egy másik bizottsághoz. Úgy látszik, a Költségvetési Bizottságunk bruttó két és fél órát kap évente miniszter úrtól, de akkor ezt használjuk ki bölcsen. Alelnök úré a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik), a bizottság alelnöke: Ki is használjuk, és nem Hargitai képviselőtársamat vagy kormánypárti kollégákat akarom ezzel bosszantani. Ha nekem kétharmadom lenne, akkor ezt nem vetném az ellenzék szemére, annál nagyvonalúbb lennék. Legalább évente egyszer a demokrácia látszatát viseljük el.

És nem is egyetemi székfoglalót akarok mondani, mert az oktatásszociológiai meghatározás szerint egy gettóiskolából érkeztem ide, inkább az onnét való problémákat hozom be.

És miniszter úr kikerülte arra a választ, hogy mi élvez akkor itt prioritást. Bár a tényekből látjuk. Amikor ön azt mondja, hogy 2012-13-tól idáig 88 százalékkal emelték a pedagógusok bérét, akkor egy másik viszonyszámot hoznék ide, ez pedig a diplomás

átlagbérekhez viszonyított mérőszám. Ez azt jelenti, hogy most Magyarországon egy átlagos pedagógus gyakorlatilag az 50 százalékát keresi egy átlagos diplomásénak, pedig ezt a kettőt kellene összevetni egymással. És mi azt mondjuk, hogy úgy lenne igazságos, ha a diplomás béreket elérnék a pedagógusok keresetei is. Ettől nagyon-nagyon messze vagyunk. És akkor egy nemzetközi, cseh példát szeretnék idehozni: ott elérték azt, hogy nem a minimálbérhez, hanem az átlagbérhez képest 30 százalékkal haladja meg a tanári bérek mértéke. Kérdezem akkor miniszter urat, hogy ehhez kapcsolódóan tudna-e valamit mondani a prioritások tekintetében. Ön egyetért-e azzal a klebelsbergi axiómával, hogy az új honvédelmi tárca az oktatási tárca? És valóban, a jövőt az iskolákban alapozzák meg. Na már most, ilyen feltételek közepette ebből így nem lesz semmi.

Mi azt mondjuk, hogy Hoffmann Rózsának annak idején nagyon jó húzása volt egyébként, hogy a minimálbérhez kötötte ezt a vetítési alapot. Ezt egy-kettőre eltörölték, holott mostanra valóban jóval nagyobb lenne a pedagógusok fizetése. De akkor, miniszter úr, meg szeretném kérdezni, hogy ha a minimálbér nem jó, mert az elszakadt a gazdasági folyamatoktól, teljesítménytől, akkor mi lenne, ha az átlagbérhez kötnék, és átlagbér plusz 30 százalék lenne, mint ahogyan egyébként a cseh példa is mutatja. Ebben az esetben olyan 750 ezer körül lenne egy átlagos pedagógus havi bruttója, mondjuk azzal szemben, hogy egy Ped. II. fokozatba került, húsz éve a pályán lévő, egyetemi diplomával rendelkező pedagógus most olyan bruttó 450 körül keres. Szégyen, gyalázat! Ebből nem lesz szintlépés, meg ebből nem lesz itt versenyképesség. Ez a 10 százalék, amiről miniszter úr beszélt, ez nem béremelés, ez gyakorlatilag bérbefagyasztás. Hát, az inflációt sem követi igazándiból ez az úgynevezett - idézőjeles - „emelés”.

Miért probléma ez? Nézzük már meg a lemorzsolódási adatokat! A korai iskolaelhagyók aránya Nógrád megyében 30 százalék. Somogy, Baranya, Borsod megye ott is 20 százalék körül moccan, sőt a halmozottan hátrányos helyzetűvé nyomorított kistérségekben, járásokban ennél jóval magasabb. Márpedig megbecsült pedagógusok nélkül nem fogunk ezeken a mutatókon javítani, és így a GDP-hez meg nem tudom, mihez szőtt káprázatos álmok - látom egyébként, hogy miniszter úr a leibnizi optimizmus lelkes követője, tehát gyakorlatilag minden a legeslegjobbban megy a létező lehetséges legjobb világban. Mi ezt azért ellenzéki oldalról úgy néha szoktuk kritizálni.

Aztán, miniszter úr, az EU-s pénzek. Jól értettem, azt mondja, hogy ha az EU-s pénzek megérkeznek, annak egy jelentős részét majd erre az energiakapacitásbővítésre fogják költeni? Mi, ugye, ehhez tesszük hozzá, hogy az aksigyárak emésztik föl, azok zabálják az energiát. Szeretnék akkor ide 2030-ra vonatkozóan egy számot hallani, hogy mégis mekkora lenne ez az arány, amit az EU-s pénzekből erre a kapacitásbővítésre fordítanak, ami, még egyszer, nem a hazai vállalkozóknak kell igazándiból, hanem az aksigyáraknak, amelyek ezt a többletenergiát felzabálják, felemésztik.

Miniszter úr elkerülte a konkrét választ a banki iszonyatos nyereségek, profitok kapcsán. Akkor hajlandó a kormány azon gondolkodni, hogy legalább az átlagbér szintjén ingyenes legyen a bankolás vagy sem? Várom a választ.

ELNÖK: Parancsoljon!

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Tisztelt Elnök Úr! Egy javaslattal szeretnék élni. Tekintettel arra, hogy öt perc múlva a Gazdasági Bizottságban is a meghallgatásom kezdődne, és látom, hogy még van várakozó a listán...

ELNÖK: Összegyűjtjük, rendben van. Akkor Kara Ákos alelnök úrnak adom meg a szót. Megértettem, pörgessük.

KARA ÁKOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Én azt szeretném kérdezni vidéki képviselőként, hogy az országot telesíró leggazdagabb magyar önkormányzat, a Fővárosi Önkormányzat Karácsony Gergely vezetésével, mekkora összeget élt föl az elmúlt években. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Van egy olyan érzésem, hogy Jámbor András témában kapcsolódik, lehet, hogy más hangsúllyal. Öné a szó. És kérem, hogy bárki hozzá akar szólani, most nyomjon gombot, aztán visszaadom a szót miniszter úrnak. Jámbor úr!

JÁMBOR ANDRÁS IMRE (Párbeszéd): Tudok is válaszolni bizonyos szempontból Kara képviselőtársamnak, hiszen nagyjából az a tartalék, amivel átvette Karácsony Gergely a fővárost, amik beruházásokra lekötött pénzeszegek voltak nagyon nagy részben, körülbelül annyi, mint amennyivel a szolidaritási hozzájárulással többet kell befizetnie a Karácsony Gergely által vezetett Fővárosi Önkormányzatnak.

Két kérdésem lenne. Egyrészt miniszter úr arra adhatna egy választ, hogy a beruházási számoknál a magas bázis miért fontosabb, mint az inflációnál, hiszen az inflációnál is azért egy elég magas bázisról indul a számítás. Az egyiknél, egy rossz számnál fontos a magas bázisnál, a másiknál, egy jobb számnál, a viszonylag jobb számnál nem fontos a magas bázis.

A főváros kapcsán: azt látjuk, hogy 25 milliárddal többet von el az állam szolidaritási hozzájárulással, mint amennyit különböző normatívákban kifizet a Fővárosi Önkormányzatnak. Azt látjuk, hogy önök az iparűzésiadó-bevétel növekedésére hivatkoznak, de az valahogyan mindig kimarad, hogy költségoldalon milyen növekedései vannak a fővárosnak. Az lenne a kérdésem, hogy például a 12 milliárd forintot, amit a közösségi közlekedésre a magyar államnak kell adni a fővárosnak, azt elutalták-e már idén. Megjegyezve azt egyébként, hogy Európában a magyar állam az, amelyik a legkevesebb támogatást adja a fővárosi közösségi közlekedéshez.

Még lehetne sorolni bőven, hogy a Lánchíd 6 milliárdja hol van; hogy a Csatornázási Műveknek, amely saját maga üzemelteti a csatornarendszert, kell egy különadót fizetnie az általa működtetett csatornarendszer kezelésére a kormánynak, ami szerintem tényleg egy abszurd kategória.

Tehát arra kérném miniszter urat meg képviselőtársamat is, hogy ha a fővárost támadgatják, akkor rakjuk oda a másik oldalon lévő számokat is. Talán nem véletlen az, hogy mekkorát esett a Fidesz abban a választóközvetben, ahol annak idején Varga Mihály is nyert. Lehet, hogy talán a budapesti emberek észreveszik azt, amit önök csinálnak Budapest fővárossal. Én azt látom a számokból, hogy észreveszik.

ELNÖK: Miniszter úr, öné a szó.

VARGA MIHÁLY pénzügyminiszter: Köszönöm szépen. Köszönöm a kérdéseiket. Ander Balázst szeretném megnyugtatni, hogy nemcsak egy bizottsági meghallgatás keretében tud kérdéseket föltenni kormánytagoknak, minisztereknek, államtitkároknak, van interpelláció, van kérdés, van napirendelőtti, tehát számtalan formája létezik a házszabályban annak (*Ander Balázs: Hát, igyekszem.*), hogy ilyen típusú kérdésekkel előálljon.

Visszatért a pedagóguskérdésre. A pedagógusbértáblát elfogadta a kormány, ezen nem kívánunk változtatni, csak a szükséges korrekciók történnek meg időközönként. Erre a legutóbbi példa a gyakorló pedagógusoknál november 1-jével 400 ezer forintos bruttó fizetésre való emelés volt. Tehát ezekre a kormány továbbra is juttat. De, még egyszer mondom, ez nem a Pénzügyminisztériumhoz tartozik, erről miniszterkollégámat kérdezze majd.

Ugyancsak a pedagógusokhoz tartozik, a diplomás átlagbért említette képviselő úr. Azt a vállalását a kormány tartani kívánja, hogy 2026-ig a diplomás átlagbér 80 százalékáig fognak növekedni a pedagógusok bérei. Úgyhogy ebben sincs változás, de ezt is csak adatként szeretném az ön kérdéséhez hozzátenni.

Kara Ákos alelnök úr kérdésére: 2019-ben, amikor a mostani fővárosi önkormányzati vezetés megkezdte a munkáját, csak állampapírban 197 milliárd forintja volt a fővárosnak. Most 24 milliárd forint van, ha jól emlékszem az adatra. Ez is egy olyan tartalék volt, amit a főváros az elmúlt években felélt. Valószínű, és ezt nem is lehet kétségbe vonni, az önkormányzati autonómia alapján hozott döntéseket működésről, fejlesztésről és így tovább, én csak azt látom, hogy ez a durván 200 milliárd forint nagyjából az állampapír-állományból eltűnt.

És ehhez hozzáteszem Jámbor András képviselő úr kérdéseit is. A szolidaritási hozzájárulás az adóerőképesség alapján van kiszámolva, képviselő úr. Az adóerőképesség pedig azon múlik, hogy egy településen belül a gazdasági helyzet hogyan változik. Na most, a főváros abban a szerencsés és örömteli helyzetben van, hogy az iparűzésiadó-bevétele sokkal jobban nő, mint az az összeg, amit szolidaritási hozzájárulásként kellene fizetnie. És ezt sem hajlandó a főváros most - törvénysértő módon - megfizetni. Tehát az adóerőképesség alapján számoljuk ki ezt az összeget. Több mint - ezt mondtam már a bevezetőmben - 700 olyan önkormányzat van, amely ilyen típusú hozzájárulást fizet, és ezt annak a többi 1500 vagy még több településnek teszi meg, amely egyébként villanyvilágításra, jegyző alkalmazására, a működési költségére fordítja a kistételepüléseken. Tehát én - hogy mondjam... - a társadalmi harmónia elleni merényletnek vagy támadásnak is tekintem azt, amit a főváros most ebben a helyzetben csinál. A főváros azt szeretné deklarálni, hogy neki nincs köze az ország többi részéhez, őt nem érdekli az, hogy mondjuk, Szabolcs-Szatmár-Beregben, Baranyában vagy máshol egy kistételepülés ezt a szükséges támogatást megkapja vagy sem. Hát, mindenki döntse el, hogy ez mennyire aszociális magatartás.

Közműadó pedig van, képviselő úr. Tehát ön most azt kifogásolta, hogy a csatornára fizet ilyen típusú hozzájárulást a főváros. Ezt mindenki fizeti, aki ilyen típusú közműadót fizet, az mindenki fizeti. Tehát most megint annál a kérdésnél tartunk, hogy a főváros kivételt kér-e magának vagy sem. *(Dr. Hargitai János: Vidéken is sok, nem nálatok!)* Ezt Pécs is fizeti, Kecskemét is fizeti, mindenki fizeti. *(Jámbor András Imre: Ettől még teljesen abszurd, hogy olyan dologért fizet, ami...)* Tisztelt Képviselő Úr! A főváros abban a helyzetben, hogy a tömegközlekedésért - mert az előbb ezeket mondta - az államtól is kap 12 milliárd forintot. Ezt nem minden település kapja meg. Nagyon sok település boldog lenne Magyarországon, ha a közösségi közlekedéséhez plusztámogatást kapna az államtól. Tehát ezt is tegyük hozzá azért, hogy a főváros ebben a tekintetben a kormányzati segítséget is, támogatást is megkapja.

Elnök úr, köszönöm szépen a kérdésekre adható válaszok lehetőségét.

ELNÖK: Oh, milyen szépen kijött ebből a mondatból, miniszter úr. Oké, és akkor gazdálkodjunk az ön idejével: van-e bárkinek bármilyen kérdése? *(Nem érkezik jelzés.)* Ilyet én nem érzékelek.

Lezárom ezt a napirendet. Megköszönöm miniszter úr megjelenését a bizottságunk előtt. Ön egy személyes mondattal kezdte, ami nagyon jólesett, ezt én megjegyeztem, azt mondta, hogy ön úgy emlékszik vissza a képviselői munkájára, hogy jó élmény volt bizottsági elnöknek lennie, ezt én nagyon kedves mondatának veszem, és bevallom őszintén, hogy én is annak gondolom. Hogy is mondjam? Ezek a közös időszakok huncut jó dolgok. És köszönöm, hogy 150 percet évente szán ránk, örömteli volt. Köszönöm szépen a jelenlétét ebben. Továbbengedjük önt. Köszönöm szépen. Szép napot kívánok önnek és a kedves kollégáinak is! További jó munkát, viszontlátásra! Én most csak ilyen távlatból integetek, miniszter úr, mert folytatjuk a munkánkat. *(Varga Mihály, Banai Péter Benő és munkatársaik távoznak az ülésről. - Ander Balázs távozik az ülésről.)*

**A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával összefüggő törvények módosításáról szóló T/6077. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Folytassuk a munkánkat, kollégák. Először azt mondanám, hogy Ander Balázst Vajda Zoltán - az én vagyok - helyettesíti, Herczeg Zsoltot dr. Hargitai János, dr. Tilki Attilát pedig Szűcs Lajos kollégánk, képviselő úr helyettesíti a következőkben, amely a 2. napirendi pont - megtörtént a sorcsere -, amelynek a helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásával összefüggő törvények módosításáról szóló T/6077. számú törvényjavaslat részletes vitája. Ezt megnyitom. Ennek az általános vitája múlt héten lezajlott. Tájékoztatom önöket, hogy nem érkezett képviselői módosító javaslat ehhez. Az előterjesztő a belügyminiszter, akinek a képviselői módosító javaslat ehhez. Az előterjesztő a belügyminiszter, akinek a képviselői módosító javaslat ehhez. Az előterjesztő a belügyminiszter, akinek a képviselői módosító javaslat ehhez. dr. Dukai Miklós államtitkár urat és kollégáit. Köszöntöm önöket.

A részletes vita két szakaszban zajlik. Ennek az első szakaszát megnyitom. Ebben a szakaszban a határozati házszabály 44. § (1) bekezdés alapján a törvényjavaslat egésze vonatkozásában meg kell vizsgálni, hogy megfelel-e az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek, illeszkedik-e a jogrendszer egységébe, megfelel-e a nemzetközi jogból és az európai uniós jogból eredő kötelezettségeknek, valamint, hogy megfelel-e a jogalkotás szakmai követelményeinek. Elsőként megkérem államtitkár urat, hogy tájékoztassa a bizottságot az előzőekben elhangzottakkal is összefüggésben a törvényjavaslatról. Azt követően pedig, ha lesznek, akkor képviselői kérdésekre lesz lehetőség. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. DUKAI MIKLÓS államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nagy tisztelettel köszöntök mindenkit. Röviden válaszolva: álláspontunk szerint megfelel. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ez viszonylag hatékony válasz volt. A vitát megnyitom. Van-e bárki, aki hozzá akarna szólni? *(Nem érkezik jelzés.)* Ilyenre igényt én valahogyan nem érzékelek.

Nem hiszem, hogy államtitkár úr akar reagálni a nem elhangzottakra. Úgyhogy a vita első szakaszát lezárom.

Már meg is nyitottam a második szakaszt, amelyben azt fogom mondani, hogy a törvényjavaslathoz nem érkezett képviselői módosító javaslat és bizottsági saját módosításra vonatkozó kezdeményezés sem. Kérdezem, ki szeretne hozzászólni ebben a vitaszakaszban. *(Nem érkezik jelzés.)* Ilyet nem érzékelek. Úgyhogy a vita második szakaszát lezárom.

Most a határozati házszabály 45. § szerinti további szükséges döntések következnek. Most szavazni fogunk. Döntenünk kell a részletes vita lezárásáról. Kérem, hogy erről szavazzunk most! *(Szavazás.)* A bizottságunk úgy döntött, hogy 15 igen szavazattal, egyhangúlag lezárta.

Most viszont döntenünk kell a részletes vitáról szóló jelentés elfogadásáról és benyújtásáról, azzal, hogy a döntés egyben a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak való megfelelésről való döntés lesz. Kérem, hogy erről szavazzunk most! *(Szavazás.)* A bizottság 12 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében úgy döntött, hogy a részletes vitáról szóló jelentést elfogadja és benyújtja.

Tájékoztatom önöket, hogy lehetőség van a plenáris ülésen előadó állítására. Kérdezem, hogy kíván-e valaki ilyet? *(Nem érkezik jelzés.)* Nem érzékelem, hogy lenne, se többségre, se kisebbségre én ilyen igényt nem érzékelek. Úgyhogy a napirendi pontot lezárom. Köszönöm államtitkár úr és kollégái munkáját.

Egyebek

A 3. napirendi pont pedig az egyebek napirendi pont. Ott egy kibővített mondatom fog következni, amely az, hogy a soron következő bizottsági ülésünket december 4-én, hétfőn, 9 órakor fogjuk tartani, amelynek a napirendi javaslatában a központi költségvetés címrendjében a Szuverenitásvédelmi Hivatallal összefüggő módosításról szóló határozati javaslat részletes vitája fog szerepelni.

Van-e bárkinek bármilyen más bejelentenivalója, hozzászólási szándéka? *(Nem érkezik jelzés.)* Nincs ilyen. Lezárom ezt a pontot.

Az ülés berekesztése

Az ülést berekesztem. Köszönöm szépen ezt az együtt töltött két és fél órát. További szép napot mindenkinek!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 07 perc)

Szabó Zsolt
a bizottság alelnöke

Vajda Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Podmaniczki Ildikó